

Ribniške novice

Glasilo Občine Ribnica na Pohorju

Maj 2021, številka 21

PREJEMNIKI PRIZNANJ V LETU 2021:

- Častna občanka – Ana HUDERNIK
- Priznanje Občine Ribnica na Pohorju – Tatjana MARSEL
- Zlata plaketa – Marija GRUBELNIK
- Priznanje župana – Gregor SLEMENJAK

Borovničev mnogook

Vsebina

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNIKI IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, DRAGI PRIJATELJI, CENJENE SODELAVKE IN SODELAVCI!	3	V TRIGLAVSKI SEVERNI STENI – SLOVENSKA SMER	24
PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU	6	JALOVEC – KRALJ SLOVENSkih GORA	26
DRUŠTVO NARAVA POHORJA IN BOROVIČEV MNOGOOK NA POHORSKIH PLANJAH	8	V DOBRI DRUŽBI ČAS NI IZGUBLJEN	28
KORONA NAM JE USTAVILA USTVARJANJE	8	POMAGALA SEM ORGANIZIRATI ENEGA NAJVEČJH ŠPORTNIH DOGODKOV PRI NAS	28
MOŠKI PEVSKI ZBOR KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU	9	V STOŽICAH SEM PEL SLOVENSKO HIMNO	29
TAKO JE BILO	10	IZGLED POKOPALIŠČA JE OGLEDALO KRAJA IN LJUDI, KI TAM ŽIVIJO	30
CELA ULICA (NE) NORI	11	CITATI SPOMENIKOV POKOPALIŠČA RIBNICA NA POHORJU	31
OBČINSKI ODBOR DRUŠTVA INVALIDOV RIBNICA - JOSIPDOL	11	ODLOŽITI SMO MORALI TUDI VADBO JOGE	33
MOJA KARANTENA	12	GIBANJE KREPI ZDRAVJE	33
POHORSKA ZARJA TOKRAT DRUGAČE	12	JOSIPDOL, MOJ EDINI, MOJ DOM ZA VEDNO IN POVSOD	34
VIRTUALNA RAZSTAVA DRUŠTVA KMETIC KO RIBNICA NA POHORJU	13	Z MOTORJEM PO JUŽNI AMERIKI	36
AFŽ JOSIPDOL	14	ŠD HUDI KOT V »COVID« LETU 2020	38
GASILCI PGD RIBNICA - JOSIPDOL AKTIVNI TUDI V ČASU COVIDA-19 V LETU 2020	15	DRUŠTVO ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL	41
VRTEC RIBNICA NA POHORJU	16	ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU	42
LETA 2020 SO SE RODILI	18	PROSTOVOLJSTVO SE IZKAŽE, KO SO ČASI TEŽKI	42
ČAS VSE PRINESE IN ODNESE	18	Z UPANJEM IN ZAUPANJEM	42
DRUŠTVO UPOKOJENCEV V LETU 2020	19	SPOMINI NA MLADINSKE DELOVNE AKCIJE	43
PUSTOVANJE, KORONA ČAS IN NAPOTKI	20	NAGRADNA KRIZANKA	45
POSEBNOST JE PREDNOST	21	IZID 21. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI	46
NAROD, KI NE SPOŠTUJE SVOJIH KORENIN, NIMA PRIHODNOSTI	22	LOKACIJE STALNO DOSTOPNIH JAVNIH DEFIBRILATORJEV	47
VOŠČILO OB PRAZNIKU	23		
E-OBVESTILA	23		
POPRAVEK	23		

Izdajatelj in založnik: Občina Ribnica na Pohorju, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju

Gradivo so zbrali in uredili: Srečko Geč, Alenka Klemenc Kovač, Nataša Urbanc, Tina Fris

Za vsebino člankov odgovarjajo avtorji.

Jezikovni pregled: Tina Fris

Fotografije: arhiv društev, Občine, avtorjev prispevkov, **fotografija na naslovnici:** mag. Matjaž Jež

Oblikovanje: Janez Grabec, s.p., **tisk:** MALEX d.o.o., Dobja vas 173, 2390 Ravne na Koroškem

Številka: 21, **Leto:** maj 2021

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNICI IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, DRAGI PRIJATELJI, CENJENE SODELAVKE IN SODELAVCI!

Kar celo leto smo upali, da se bomo srečali na že 21. slavnostni seji Občinskega sveta Občine Ribnica na Pohorju. Naša občina praznuje 18. maja kot obletnico prvega zapisa imena Ribnica iz leta 1266. Kot vsako leto imamo tudi letos kar nekaj dobrih razlogov za praznovanje.

Covid-19 je žal zaznamoval družbeno življenje skozi celo leto. Že 18. marca 2020 je bila razglašena pandemija in do 29. maja so veljali posebni ukrepi. Res smo bili v poletnih mesecih nekoliko bolj sproščeni, a že v zgodnji jeseni napadeni z novimi izpeljankami tega nevarnega virusa tako, da smo družbeno življenje ponovno omejili 19. oktobra in traja tudi v času pisanja tega uvoda.

Ob vsakodnevem pisanju poročil o poteku in številu okužb pa vseeno ugotavljam, da smo še kar disciplinirani, še posebej, če imamo v mislih, da večino delovno aktivnih ljudi odhaja na delo v druge občine, regije in celo države. Sestavek nastaja 6. aprila 2021 in na ta dan imamo v občini 11 aktivno okuženih oseb, 109 prebivalcev je že premagalo bolezen, žal pa je ena oseba tudi umrla. Nikoli do tega dne nismo imeli več kot 15 okuženih v istem trenutku, kar je z vidika zdravstva izredno pomembno. Tudi cepljenje napreduje in

v času, ko nastaja članek v Zdravstvenem domu Radlje ob Dravi cepijo že prebivalstvo staro med 50 in 60 let. Upam, da bomo epidemijo kmalu premagali, vsaj do poletja.

Za uspešno delo na področju pripravljenosti sistema za zaščito, reševanje in pomoč sem prejel bronasti znak Civilne zaščite, ki je seveda tudi priznanje za uspešno delo uprave Občine Ribnica na

Pohorju ob pandemiji Covid-19. Pa tudi Štaba Civilne zaščite, OO Rdečega križa, Škofijske karitas, pa prostovoljcev Društva upokojencev, Kulturno etnološkega društva in Medobčinskega društva brigadirjev, ki so priskočili na pomoč, ko je bilo to najbolj potrebno.

A tudi letos lahko ugotovimo, da smo preteklo leto uresničili cilje, ki smo jih načrtovali v proračunu. Seveda se zavedamo, da bi lahko bilo še boljše, mogoče tudi kaj ceneje. A denarja je seveda zmeraj premalo, da bi lahko uresničili vse želje in zahteve. Pri vodenju Občine pa se je potrebno pogovarjati, usklajevati in sklepati kompromise. Seveda so tu še mnogokrat različni interesi v Občinskem svetu, ki je strateški organ Občine in določa smeri razvoja. Lahko pa ugotovim, da po usklajevanjih večinoma najdemo pot, s katero smo vsi zadovoljni.

V letu 2020 smo za tekoče vzdrževanje občinskih cest in javnih poti porabili dobrih 123.000 €. Za vzdrževanje gozdnih cest pa smo namenili dobrih 58.000 €.

Bronasti znak Civilne zaščite

V letu 2020 smo občinska priznanja podelili na skromni slovesnosti na sedežu občine

Štab Civilne zaščite Občine Ribnica na Pohorju

Cesta na Janževski vrh je končana na veselje tam bivajočih

Ceste pa včasih potrebujejo korenitejše posredovanje. V letu 2020 smo dokončali rekonstrukcijo ceste Janževski vrh, en delček javne poti Robnikov jarek, približno dve tretjini cest v Josipdolu pa je dobilo novo asfaltno prevleko po zaključku izgradnje fekalne kanalizacije. Za rekonstrukcije smo porabili 328.000 €.

Končana je tudi rekonstrukcija ceste Ribnica–Podvelka, ki je bila dokaj velik zalogaj za DRSI. Ribnica na Pohorju ima sedaj kvalitetna cestna dostopa tako iz smeri Vuhreda kot tudi iz smeri Podvelke, kar je tudi nujno potrebno za nadaljnji razvoj turizma pri nas.

Po zgrajeni kanalizaciji smo preplastili ceste v Josipdolu

Postavka za izobraževanje je zmeraj približno 20 % občinskega proračuna. Dobrih 219.000 € smo namenili vrtcu in Osnovni šoli Ribnica na Pohorju ter Glasbeni šoli Radlje ob Dravi. Po kar izdatnih vlaganjih v zadnjih letih smo v letu 2020 financirali del izgradnje brezžičnega omrežja v šoli in prezračevalni sistem v vrtcu.

Že leta ugotavljamo, da se naši otroci izobražujejo na visoki ravni s sposobnim učiteljskim zborom in modernimi učnimi pripomočki. Tudi v letu, ko so mnogo časa delali na daljavo, sem prepričan, da je izobraževanje potekalo dobro. Tako mi sporočajo starši ob razgovorih, izražajo pa željo, da bi obvezen tuji jezik postala angleščina, saj so ob delu na domu z računalnikom ugotovili, da jo otroci pogrešajo, mnogi izmed staršev pa angleškega jezika ne obvladajo in jim tako ne morejo pomagati. Zahvaljujem se vodstvu šole, učiteljskemu zboru in vsem drugim, ki pripomorejo, da vse poteka brez zapletov in v korist otrok.

Velika sredstva smo v zadnjih letih namenili, da bi izboljšali stanje okolja, sofinanciramo tudi nakup malih čistilnih naprav in podobno. Tem ukrepom smo v letu 2020 namenili slabih 150.000 €. Večji del denarja je bil porabljen za kanalizacijo Josipdol. Seveda zahteva sodoben kanalizacijski sistem več denarja za vzdrževanje, saj gre tudi za čiščenje odpadnih voda pred izpustom v potok. Zato je Občina v letu 2020 subvencionirala to dejavnost v korist občanom v višini dobrih 27.000 €.

Uspešna rekonstrukcija ceste Ribnica–Podvelka

V Robnikovem jarku smo sanirali klanec do mostu

Kvalitetna povezava z dolino bo pripomogla k razvoju turizma

Čistilna naprava v Zgornjem Lehnu v izgradnji

Vsako leto v celoti obnovimo kakšno stanovanje

Ravnanje z odpadki je stalna naloga tako občine kot tudi komunalnih podjetij in prebivalcev. Še nadalje moramo osveščati ljudi, predvsem mlade, da lahko s temeljitim ločevanjem odpadkov pomembno vplivamo na višino računov. Zato vsako leto peljemo en razred v Koroški center za ravnanje z odpadki, kjer se mladi seznanijo z obdelavo odpadkov na sodoben način.

Tudi socialno varstvo in zdravstvo v zadnjem času bogato posegata v občinski proračun. Slabih 200.000 € smo namenili zdravstvenemu zavarovanju brezposelnih oseb, zavodskim oskrbninam, subvencioniranju najemnin občanom, Rdečemu križu in Karitas. Ob vsem tem se iskreno zahvaljujem vsem, ki s svojim prostovoljnim delom ranljivim skupinam naših občank in občanov vsaj nekoliko olajšajo vsakodnevne stiske.

Vzdrževanje občinskih stanovanj je prav tako ena izmed prioritete občinskega proračuna. Od odpravljanja manjših težav pa vse do temeljite adaptacije posameznih enot. V preteklem letu smo na tej postavki porabili 94.000 €. Obnavljali smo balkone, strehe, stopnišča ...

Vzpodbujanje, usmerjanje in izvajanje športne, kulturne, humanitarne in sploh družbene dejavnosti je eno pomembnejših dejavnosti občine. Za vzdrževanje športnih objektov in podporo programom športnih društev smo namenili slabih 60.000 €.

Na evropskem razpisu smo uspešno pridobili sredstva za vzpostavitev WiFi omrežja na območju občine. Lahko ga uporabljate na povezavi WiFi4EU. V letu 2021 pa ga bomo še nadgradili.

Kulturo smo na občinskem nivoju sofinancirali v višini 37.000 €.

Med društvi pa zasluži posebno pozornost Prostovoljno gasilsko društvo Ribnica - Josipdol. Ob vsaki priložnosti se prepričam in seveda s ponosom pohvalim to naše društvo. Pomagati sočloveku v primerih, ki jih doživljajo naši gasilci, je največ, kar lahko človek pri-

Nova ograja na igrišču v Ribnici na Pohorju

Teniško igrišče z novo osvetlitvijo

Društvo invalidov lahko sedaj nastopa v ligi balinanja

speva v neki družbi. In naši gasilci so to nesebičnost že večkrat dokazali. Na nas, kot lokalni skupnosti, pa je, da jim omogočimo primerne pogoje za delovanje in to tudi počnemo.

Tudi občinska uprava že dalj časa ni v popolni sestavi na sedežu občine. Da bi ohranili zdrave in vam tako bili na voljo tudi ob zapiranju javnega življenja, je na Občini večji del prisoten le en uradnik in župan. Ostali delajo od doma in si iz dneva v dan prizadevajo kar najbolje opravljati svoje delo. Izkoriščam tudi to priložnost in se zahvaljujem sodelavcem za požrtvovalnost in dobro opravljeno delo, kljub zavedanju, da nas je malo.

Vsega dobrega in vseh sodelujočih seveda ni možno omeniti v kratkem sestavku, saj je bilo opravljenega še mnogo dela. Zato se tudi tem, ki jih nisem posebej omenjal, iskreno zahvaljujem za vse, kar ste storili za dobrobit naših občank in občanov.

Posebna zahvala pa velja seveda letošnjim prejemnikom občinskih priznanj in priznanj župana.

Vsem občankam in občanom Občine Ribnica na Pohorju želim ob občinskem prazniku vse dobro. Žal se tudi letos ne bomo srečevali na prireditvah raznih društev, a bodimo optimisti in zaupajmo strokovnjakom, ko se precepimo pa ...

Novi asfalt na igrišču v Josipdolu

PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU

ČASTNA OBČANKA OBČINE RIBNICA NA POHORJU

Ana Hudernik

Naziv Častne občanke Občine Ribnica na Pohorju prejme

Ana Hudernik

Predlagatelj:

Občinski odbor SDS Ribnica na Pohorju, Športno društvo Ribnica na Pohorju, Turistično društvo Ribnica na Pohorju

Utemeljitev:

V Zgornji Orlici 25, na kmetiji Breznikovih, živi naša občanka Ana Hudernik. Je mama štirih otrok in sedaj že tudi babica. Ko se je kot učiteljica poročila na kmetijo, sta z možem veliko truda in energije vložila v razvoj in posodobitev kmetije. Čeprav prostega časa ni bilo veliko, je bila vedno pripravljena sodelovati v raznih društvih in pomagati na prireditvah.

Že 25 let je urednica izobraževalne publikacije Društva kmetič Dravske doline »Od kuhalnice do peresa«. Glasilo občine Ribnica na Pohorju »Ribniške novice« pa že dvajset let popestri nagradna križan-

ka, katere avtorica je Ana. Čeprav prostovoljno delo v društvih terjaja veliko časa, je članica več društev v občini. Vedno je bila pripravljena prevzeti tudi odgovorne naloge. Bila je blagajničarka pri KO Rdečega križa Josipdol - Ribnica, tajnica Turističnega društva, še vedno je aktivna članica Župnijske karitas Ribnica na Pohorju ter tajnica Društva kmetič Dravske doline.

V času delovanja vaških skupnosti je bila tudi predsednica Vaške skupnosti Ribnica na Pohorju. Z izjemnim občutkom ja znala povezati člane različnih društev in izpeljati kar nekaj projektov. Svojo politično pot je nadaljevala kot svetnica Občinskega sveta Občine Ribnica na Pohorju in zaupane naloge volivcev dosledno zagovarjala na sejah Občinskega sveta in kot predsednica Odbora za turizem in kmetijstvo.

Ana je zagotovo občanka, ki v družbeno življenje naše občine vnaša veliko mero strpnosti, delavnosti in spoštovanja, zato ji Občinski svet Občine Ribnica na Pohorju podeljuje naziv Častne občanke Občine Ribnica na Pohorju.

PRIZNANJE OBČINE RIBNICA NA POHORJU

Tatjana Marsel

Občinsko priznanje Občine Ribnica na Pohorju prejme

Tatjana Marsel

Predlagatelj:

Ročnodelsko društvo Pohorska zarja in Društvo za šport in rekreacijo Josipdol

Utemeljitev:

Tatjana Marsel je dejavna na družbenem in političnem področju v lokalni skupnosti. Članica društva Pohorska zarja je že 20 let. Od samega začetka s svojim strokovnim znanjem ureja finančno poslovanje društva, zadnja štiri leta pa je tudi njegova blagajničarka. Rada se udeležuje torkovih srečanj društva v

Josipdolu in drugih družabnih dogodkov ter razstav društva. Je tudi aktivna športnica in 23 let članica Društva za šport in rekreacijo Josipdol ter celih 20 let njegova blagajničarka.

Vpeta je tudi v lokalno politično dogajanje, saj je že 10 let predsednica Občinskega odbora Slovenske demokratske stranke Ribnica na Pohorju, kjer se trudi delovati konstruktivno in povezovalno. Dva mandata je bila občinska svetnica, bila je kandidatka za županjo na lokalnih volitvah 2018 in kar nekaj let članica Nadzornega odbora občine, zadnji mandat pa tudi njegova predsednica.

Je preprosta in prijazna oseba, ki nikoli ne reče ne, ko je potrebno pomagati pri delu ali organizaciji dogodkov, zato ji Občinski svet Občine Ribnica na Pohorju podeljuje Priznanje Občine Ribnica na Pohorju.

ZLATA PLAKETA

Marija Grubelnik

Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju prejme

Marija Grubelnik

Predlagatelj:

OO borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju, OO invalidov Ribnica - Jospidol

Utemeljitev:

Kultura je način življenja pripadnikov neke družbe. To je celotno področje jezika, navad, znanja, idej, prepričanj, materialnih proizvodov itd. Je stičišče ljudi in življenja samega. Je to, kako upravljamo z življenjem, ljubeznijo, rojstvom, razočaranji in vse to se izraža v kulturi, ki se prenaša iz generacije v generacijo. Ponosni smo lahko, da se vključ v majhnosti našega kraja že od leta 1780 beleži prvo šolstvo in od leta 1886 Kmetško bralno društvo s pestrimi kulturnimi začetki.

Naši cenjeni Mariji Grubelnik je bila kultura njenih staršev in kraja položena že v zibelko. Že kot majhna deklica je s starši zelo rada prepevala, deklamirala in nastopala. V osnovni šoli je prepevala v velikem mladinskem pevskem zboru, igrala v tamburaškem orkestru, plesala v folklorni skupini ter nastopala na vseh prireditvah in odrske deske so jo očarale. Z osemnajstimi leti se je vključila v Kulturno umetniško društvo Edi Grubelnik in redno vadila v pevskem zboru ter kot igralka v dramski sekciji. Igrala je tudi v igri Miklova Zala, s katero so Ribničani leta 1960 postali znani daleč naokoli. Leta 1962 v Dve nevesti, 1975 ponovno v Miklovi Zali kot Miklovka in 1978 v Rokovnjačih. Mlada Micika, kot jo že od otroštva kličemo vsi, je bila na kulturni sceni Ribnice na Pohorju vedno vsestransko prisotna.

Pri Kulturnem umetniškem društvu Stane Sever je prepevala v ženskem in v mešanem pevskem zboru in v letih od 2009 do 2020 odigrala večje vloge v različnih predstavah kar 135-krat. Čaj za dve 22-krat; Politika, bolezen moja 8-krat; Partnerska poroka 20-krat; Tašča. com3 31-krat; Berite novice 8-krat; Podlaga zakonske sreče 10-krat; Deteljica 4-krat in Barilanova poroka 22-krat.

Pri izbiri poklica trgovke v domači vaški trgovini je dala življenje njenim velikim človeškim vrednotam kot so: prijaznost, lepa beseda, poštenost, ljubeznivost, drobne pozitivne misli, iskren nasmeh in topel objem. Znala je prislunhiti vsaki želji njenih strank in jih potolažiti ob težkih trenutkih. Zvesta je ostala Ribnici na Pohorju vse do upokojitve.

Ves čas je in še prepeva v cerkvenem pevskem zboru. Kot predsednica izpostave v Ribnici na Pohorju je požrtvovalno delala v Župnijski karitas. Sedaj je kot članica v Društvu upokojencev blagajničarka ter kot članica v Društvu invalidov Ribnica - Jospidol obiskovalka krajanov v domovih za ostarele, kakor tudi pri Rdečem križu in je vedno pripravljena za vsako drugo pomoč na vasi. In že samo pozdrav z Miciko nas napolni s soncem njenega nasmeha.

Brez leporečja in narejenosti, tako iz srca naši spoštovani Mariji izražamo hvaležnost in veliki hvala za vso vsestransko delo. Ponosni na vso njeno bogato prehojeno pot smo prepričani, da je pomembno prispevala k zgodovinski kulturi in duhovni zavesti našega kraja.

Letos se je odločila, da odrske deske prepusti drugim, mladim ljubiteljem kulture na vasi in z veseljem jih bo spremljala iz dvorane kot zvesta gledalka. Ob tem ji Občinski svet Občine Ribnica na Pohorju v znak zahvale podeljuje Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju.

PRIZNANJE ŽUPANA

Gregor Slemenjak

Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju prejme

Gregor Slemenjak

Utemeljitev:

Čaj za dve, premiera Partljičeve komedije, je bila na oder v Ribnici na Pohorju postavljena že daljnega leta 2009. Med tistimi, ki so z entuziazmom sodelovali pri postavljanju odra, scene, svetlobne tehnike in sploh tega umetniškega dela na oder, je bil takrat tudi štirinajstletni Gregor Slemenjak.

V naslednjih letih je postal mojster obvladovanja zvočnih in svetlobnih efektov. Vse do danes je redni spremljevalec dramske skupine Kulturno umetniškega društva Stane Sever, sodeloval je pri kar 161 odigranih

predstavah. Svoje znanje in mnogokrat tudi tehnična sredstva je vsa ta leta nesebično dajal na razpolago tudi Občini Ribnica na Pohorju.

Leta 2011 je stopil na oder tudi kot igralec v Partljičevi komediji – Politika, bolezen moja.

Tudi, ko je leta 2016 Kulturno umetniško društvo Stane Sever ob visokem jubileju izdalo Zbornik, je bil Gregor spet neumorni sooblikovalec in zbiratelj gradiva.

Lokalna skupnost, kot je naša, ima seveda mnogo ljudi, ki s svojim delom v društvih zaslužijo pohvale in priznanja, a vendarle tudi med temi nekateri izstopajo. Gregor Slemenjak je prav gotovo eden izmed njih, županovo priznanje pa je skromna nagrada za njegovo prostovoljstvo in potrditve, da je v družbi še kako opažen.

DRUŠTVO NARAVA POHORJA IN BOROVNIČEV MNOGOOK NA POHORSKIH PLANJAH

Ob poletnih sprehodih po pohorskih planjah ste verjelo že opazili drobnega temnomodrega metulja, ki se je spreletaval okrog borovničevja ali je posedal po socvetjih zlate rozge. To je borovničev mnogook *Plebejus optilete* Knoch, 1781 (sinonim: borovničeva ble-dica, *Agriades optilete*). Doma je v Skandinaviji in Sibiriji, kjer nase-ljuje obsežne barjanske površine, v srednji Evropi pa najde ustrezne življenjske pogoje le v alpskem visokogorju. Kot posebnost ga sreča-mo tudi na Pohorju, kjer ima na planjah edino nahajališče v Sloveniji. Samičke julija odlagajo jajčeca na stebela borovničevja, kjer se kmalu izležejo gosenice, ki se hranijo z listi borovničevja. Gosenice prezimi-jo in se spomladi zabubijo, novi rod metuljev pa se izleže zadnje dni junija in tako sklene svoj življenjski krog. Odrasli metulji se hranijo z

Grafični prikaz spreminjanja števila metuljev borovničevega mnogooka na Pohorju med letoma 2012 in 2020

medičino, ki jo najdejo na socvetjih zlate rozge, arnike, jesenske vrese ali drugih cvetočih rastlin. Zaradi redkosti in ogroženosti je borovničev mnogook zavarovana vrsta. Ohranimo ga lahko samo tako, da ohranjamo planje, ki so njegov življenjski prostor. Značilna vrsta trave na planjah je volk ali volčič (*Nardus stricta*) združbo pa imenujemo vrstno bogato volkovje na silikatni podlagi. Tradicionalna raba planj je košnja in paša.

Društvo narava Pohorja sistematično spremlja številčnost in razširjenost borovničevega mnogooka že od leta 2012 dalje. Na osnovi vsakoletnega štetja ugotavljamo, da njegova številčnost hitro upada. Ogrožata ga zaraščanje in neustrezna raba planj, verjetno pa tudi podnebne spremembe. Potrudimo se, da bomo s planjami skrbno gospodarili in da bomo ohranili vse njihove prebivalce od ruševca do arnike in borovničevega mnogooka.

Društvo narava Pohorja
Matjaž JEŽ

KORONA NAM JE USTAVILA USTVARJANJE

Še nikoli v naših skupnih letih ustvarjanja dramskih radosti nismo doživeli leta, kot je bilo leto 2020. V januarju in februarju smo imeli tri nastope z Barillonovo poroko, in sicer smo gostovali v Repentaboru, Kisovcu in prvič v Avstriji v Pliberku, kjer smo poželi ogromno pohval. Uspelo nam je izpeljati še dve abonmajski predstavi: januarja so pri nas nastopali iz Repentaborja, februarja pa še iz Krajske gore. 11. marca 2020 je bila izvedena še tehnična generalka naše komedije »Gazda tote hiše s'n jaz«, žal pa nam je ni uspelo postaviti na oder, saj se je s 13. marcem 2020 začelo naše gledališko mrtvilo, ki traja še danes. Konec druženja, vaj, nastopov ... za nas gledališčne. Morali smo se prilagoditi novi realnosti življenjskih okoliščin. Seveda pa smo med letom sodelovali z drugimi društvi virtualno, imeli smo gledališko tržnico, ki je delovala preko spleta.

Nihče ne ve, kdaj bo igranje spet mogoče, a zagotovo bomo takrat spet obudili stare navade in tradicijo ter ponovno razveseljevali našo zlato publiko. Lahko bi rekli, da je bilo to leto čudno, odrezani smo

od javnega življenja, od prijateljev, sorodnikov, soigralcev ... Zdelo se nam je samoumevno, da smo obiskali kogarkoli in kadarkoli, ampak situacija, ki je pustila sledi v letu 2020, nas je naučila, da temu ni tako. Najhuje pa je to, da ne moremo objeti svojih najbližjih. Vendar pa je korona marsikatero družino zbližala in ustavila hiter tempo.

Slavko Ornik

Ob tej priložnosti, ko pišem o prehojeni poti preteklega leta, še več razmišljam o kulturi, saj sem spoznala, da je bil naš vsakoletni program bogat grozd prireditev, dosežkov, skupek načel, vedenja, vrednot, delovanja, soustvarjanja in nenazadnje druženja. Kultura nas iz leta v leto sili k boljšemu in kvalitetnejšemu delu.

Žal pa smo v tem letu izgubili tudi našega dolgoletnega člana, ki je bil tako igralec kot tudi mož, ki nam je bil vedno na razpolago za vožnjo kolis in nam pomagal pri vseh dramskih pomožnih delih. Zelo bomo pogrešali našega prijatelja in nazadnje podpornega člana, Slavka Ornika.

V upanju in želji, da korona mine in da kultura v Ribnici na Pohorju ponovno postane magnet, ki privlači, nas plemeniti in nam bogati življenje, vam obljubljam, da vam bomo ponovno polepšali večere.

*Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Majda PUŠNIK*

Zasedba dramske sekcije

MOŠKI PEVSKI ZBOR KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU

Leto, ki je za nami, nas je globoko zaznamovalo v našem zboru. Skoraj celo leto nismo mogli imeti pevskih vaj, kar pa je naš osnovni motiv za delovanje. Prejšnje leto smo imeli v načrtu tudi predstavitev naše zgoščenke, ki pa je zaradi stanja epidemije nismo mogli izvesti. Upajmo, da bomo to lahko čimprej nadoknadili.

Ker je bilo v tem letu dogajanje na področju kulture precej okrnjeno, sem se odločil opisati občutke pevcev, ki pojejo v pevskem zboru. Povprašal sem jih, zakaj radi pojejo. Pravijo, da radi hodijo na vaje in uživajo v petju, ki jim da nove energije. Radi se lotijo skladb, ki so jim všeč, se družijo tako na vajah kot izven vaj in najdejo nove prijatelje.

48. tabor Šentvid pri Stični

V času epidemije sem namesto prepevanja bral zborovsko literaturo, iz katere sem povzel nekaj odlomkov:

Petje na recept – zdravilna moč skupnega petja

Petje v zboru pomeni obliko kulturnega udejstvovanja in druženja. Našteti je nekaj pozitivnih lastnosti petja, ki ji lahko najdemo na splošno v življenju, ne samo med petjem:

- Pevci po dveh urah vaj odidejo napolnjeni z energijo, čeprav so morali še dodatno intenzivno delati.
- Posamezniki z napornimi službami in družinami si vsak teden vzamejo čas še za vaje v zboru ter del dopusta namenijo tudi petju na pogrebih, intenzivnim vajam ...
- Otroci s posebnimi potrebami pri petju in hkratnem gibanju nimajo težav z motoriko.
- Zbor je skupina, ki nudi oporo otrokom ali odraslim, ki jim razpada družina ali ne najdejo dela.
- Kako globoko v podzavest se morajo vtisniti besedila ljudskih pesmi, ki se jih spomnijo tudi starostniki z demenco (spletna revija Naši zbori).

Pri petju v zboru je bolj pomemben proces dejavnosti in ne njen končni rezultat. Znanstvene raziskave o petju v pevskem zboru kažejo, da:

- V vseh pevskih zborih poteka medgeneracijsko sodelovanje, ki je za pevce zelo pomembno.
- Udeležencem daje petje občutek lastne vrednosti, prek svoje dejavnosti pa se čutijo družbeno pomembne.
- S pomočjo pevskega zbora se širijo in krepijo socialne mreže; pevci v različnih življenjskih preizkušnjah lahko najdejo podporo med ostalimi pevci.
- Pevski zbor ni le pevsko telo, ampak tudi stičišče različnih interesov posameznikov, ki se lahko v tej vlogi samoizpolnjujejo, si krepijo samopodobo, samozavest in si na ta način povečajo kakovost življenja. (Blaž Rojko)

49. tabor Šentvid pri Stični

Na to temo so bile organizirane številne okrogle mize in znanstvene raziskave. Javnost, mediji, predvsem pa posamezniki so nad to tematiko precej navdušeni.

Ugotovili so:

- da obstajajo številne tuje raziskave in znanstveni dokazi za pozitivne učinke petja v skupini;
- da petje ni le umetniška dejavnost, temveč ima lahko tudi socialne, fizične in terapevtske učinke;
- da obstaja mnogo projektov, predvsem v tujini, ki skupno petje vključuje v svoje preventivne ali kurativne programe v zdravstvenih, negovalnih in rehabilitacijskih centrih;
- da tudi pri nas obstaja potreba in zanimanje za izvajanje takih programov (spletna revija Naši zbori).

Dragi bralci in ljubitelji petja. Če se najdete v tem razmišljanju o petju in kulturi petja, se nam lahko pridružite in morda tudi vi najdete takšne pozitivne učinke zase ter tako nekaj prispevate za naše skupno dobro. V upanju, da se kmalu srečamo na prireditvi, kjer vam bomo zapeli pesmi, ki smo jih posneli na zgoščenki.

*Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Branko SMONKAR*

TAKO JE BILO

V leto 2020 smo vstopili nevede, kaj vse nas čaka. Plan je bil zelo dobro zastavljen, vendar nam je virus kar hitro prekrizal nekatere načrte. Leto smo začeli z volilnim občnim zborom, na katerem smo izbrali novo vodstvo. Nadaljevali smo skupaj z aktivom žena, s katerim zelo dobro sodelujemo ob dnevu žena, pa čeprav vse naredi aktiv. Kot vsako leto smo kupili kar nekaj okrasnih rož in rastlin, ki so jih naše članice nasadile in z njimi polepšale kraj. Za njihovo celoletno skrb se jim še posebej zahvaljujem.

Začelo se je obdobje, ko nismo smeli delovati. Društveno življenje je bilo za nekaj časa prekinjeno. Tako je odpadlo kar nekaj prireditev. Najprej je odpadlo izdelovanje peglov. Za praznovanje prvega maja smo uspeli postaviti le majsko drevo. Pohoda in kresovanja nismo uspeli izvesti. Kljub temu pa smo priskočili na pomoč Občini Ribnica na Pohorju in jim pomagali razdeliti obrazne maske in občinski Karitas pomagal raznositi osnovna živila za najbolj ranljive družine.

V sklopu prireditev pa smo v juniju opravili prireditev Iskanje Pepijevega zaklada. Obiskala nas je plesna šola Pingi, otroci pa so se posladkali s palačinkami.

V muzeju na prostem smo na novo speljali vodo s plastičnimi cevmi na vodno drčo in tako pove-

čali pritek vode na muzejski eksponat. Čez poletje smo imeli ogromno dela z vodenjem turistov po našem muzeju (turistični boni so naredili svoje), zato smo morali pripraviti promocijski material in načrt obiskov v našem muzeju na prostem. Dani, brez katerega v muzeju ne gre, je opravil levji delež in navdušil zelo veliko obiskovalcev. Ponosni smo lahko, da imamo v svojih vrstah človeka, ki z navdušenjem predstavlja zgodovino kraja na prav poseben način. Skozi vso leto smo kosili in urejali okolico muzeja. V jesenskih mesecih smo naročili novo streho z obrobami za steklarsko peč, vendar je zaradi prepovedi združevanja nismo uspeli pokriti. To bomo storili v letu 2021. Do konca leta smo se tako osredotočili na stvari, ki jih lahko urejamo doma. Začeli smo s prenovo spletne strani in jo tudi končali (www.josipdol.si). Prvič smo se tudi sestali virtualno v zoomu, saj se v živo nismo smeli. Moram reči, da je bilo s tega vidika zelo zanimivo, saj smo se naučili veliko novih stvari.

Božičkovanje in decembrsko veselje smo naredili po svoje. Škrat in Božiček sta tako privabila marsikateri nasmešek na obraz, saj sta podelila veliko vrečo čokoladic ne samo otrokom, ampak tudi odraslim.

*Kulturno, etnološko in turistično društvo Josipdol
Marko KLEMENC*

Božiček in škrat

CELA ULICA (NE) NORI

Oh, ta virus ... Tako kot vsem je tudi nam, v »noreči« ulici, prekrižal načrte. V jeseni bi morali noreti že devetič zapored ter začeti z načrtovanjem jubilejne 10. ulične zabave v letu 2021, a žal nam je svetovna pandemija prekrižala načrte ...

2020 vsekakor ni bilo normalno leto, kljub temu pa smo v ulici ostali aktivni. Tople mesece leta so naše meje (berite ograjo na obeh mostovih) krasile rožice, za katere so z ljubeznijo poskrbele naše »gospodinje«. Zahvalili bi se društvu KET, ki nam vsako leto omogoči, da nasadimo rožice ter okrasimo okolico. Živeti v urejenem okolju je lepo, zato smo v manjših skupinah urejali tudi vse ostale (zelene) površine ob naših hišah. Ker je bilo druženje odsvetovano, smo se 'tamladi' in 'malo manj mladi' organizirali in izpeljali druženja v dovoljenih oblikah. Organizirali smo odbojarska druženja, kjer smo združili prijetno s koristnim ali če rečem kar zdrav duh v zdravem telesu. Po nedeljskih športnih uricah smo celo večerjali skupaj – seveda virtualno (izgledalo je nekako tako: »Kdo speče boljše jajca?«). Ker pa leto v Zg. Lehnu ni pravo brez vsaj ene zabave, smo v mejah omejitev uspeli izpeljati vsaj eno. Po več kot pol leta pozdravov, kratkih pogovorov in nasmehov izza meja parcel, smo se končno srečali, zapeli in skupaj zaplesali.

Če smo se kaj naučili v 2020, smo se prav gotovo to, da se bomo vedno odzvali na vsa ulična vabila, saj nikoli ne vemo, kdaj se bomo naslednjič znova lahko poveselili.

Kljub temu, da je bila naša ulica nekoliko bolj tiha, še vedno oddajamo pozitivne vibracije in prav vsi se med nami dobro počutijo. Kar nekaj prebivalcev nam najbližjega sosednjega kraja se vedno znova, preden se vračajo domov, radi zapeljejo skozi našo čudovito ulico;

Ulica končno praznuje

četudi jim to mogoče ni najbližja pot domov. Kaj naj rečem, vsi so vedno dobrodošli, ampak dajmo nekoliko počasneje.

Leto 2021 nam prinaša veliko novosti. Končno bo tudi naša ulica dobila novo cesto in kar je še pomembneje, svojo prvo krajevno tablo!

Kaja FORNECI

OBČINSKI ODBOR DRUŠTVA INVALIDOV RIBNICA - JOSIPDOL

Leto 2020 je tudi nas zaznamovalo s koronavirusom, ki nam je preprečil, da bi uresničili načrte za delo, ki smo jih sprejeli na začetku koledarskega leta.

Uspelo nam je organizirati delni zbor članov, ki je bil v mesecu februarju v Gostilni pri Vidi v Ribnici na Pohorju.

Ribniški fantje so posneli dve pesmi za pevsko revijo ZDIS, ki bi letos morala biti v Šoštanj. Jože Zapečnik, Branko Plevnik, Avgust Turičnik, Slavko Ladinek in Darko Kutin so lepo zapeli ljudski pesmi: So mi oča djali, oženi se moj sin in Adijo pa zdrava ostani.

Članom, ki so dopolnili 70 let: Drago Pušnik, Irena Forneci, Ana Gregorc in Jožef Krautberger, smo poslali čestitko in bon za dve kosili. Čestitko in bon pa je dobilo tudi pet članov in članic za 80. rojstni dan. Ti so: Maks Turner, Elizabeta Tinče, Stanislava Karat, Marija Založnik in Kristjan Korat. Čestitko in bon je prejela tudi Jederta Reflak za 90. rojstni dan.

Zaradi širjenja virusa članov nismo obiskali na domu, ampak smo jim v mesecu decembru dali v poštno nabiralnike Bilten in koledar za leto 2021.

Realizirali smo Pedagoško akcijo. Mentorici Lucija Orter in Jasna Ledinek iz OŠ Ribnica na Pohorju sta poslali likovne in literarne prispevke. Naloga osmošolke Tie Fric je bila izbrana za najboljši literarni prispevek izmed vseh, ki so prispeli na MDI »Drava« Radlje ob Dravi. Ker je bil prispevek objavljen že v našem Biltenu, tokrat objavljamo nalogo šestošolke Tinke Ovčar.

Ribniški fantje

MOJA KARANTENA

V času karantene sem se s svojima sestrama Tinejo in Jasno zelo zabavala. Skupaj smo preživele lepe trenutke. Naš dan je potekal večinoma enako kot pred karanteno, vendar smo zunaj preživele več časa kot prej.

Ko sva z Jasno naredili vse potrebno za šolo, sva bili prosti. Nato je prišla domov Tineja, ki še obiskuje vrtec, in smo se igrale. Zunaj smo pobirale kamenčke in jih zlagale ter si metale žogo. Družile smo se z našim psom Tačkom in ga hranile. Igrale smo se tudi z mucami. Moji je ime Bubble, Tinejini Pika, Jasnini pa Skitty. Vsako jutro so se nam skrivale, zato smo jih morale iskati. To se nam je zdelo zelo zabavno, saj smo se na vse zgodaj zjutraj že razgibale. Proti večeru sem pomagala v hlevu s kravami in zajci. Večkrat smo lahko imeli zajčke zunaj, saj je bila trava suha.

Zajčkom smo nalili vode in dali brikete ter nato odšli po krave. Moj boter je nekaj svojih krav premestil k nam, ker mu je zmanjkalo prostora, zato sem šla vsak večer pogledat, ali je z njimi vse v redu. Zvečer

Kulturni program

Delni zbor članov

sem šla še na kratek sprehod s Tinejo. Najljubše mi je bilo, da sem lahko dlje bedela in nato zjutraj kasneje vstala.

Čeprav sem morala v času karantene delati tudi za šolo, mi je bilo všeč. Naučila sem se, kako na primer pošiljati elektronsko pošto in še veliko drugega. Vsekakor pa sem bolj uspešna, ko sem deležna učiteljeve razlage in pomoči v živo. Zato si ne morem predstavljati, da se morajo nekateri invalidi šolati od doma vsak dan. Verjetno jim je zelo težko. Upam, da jim tudi na takšen način učenje uspeva. Iskreno upam, da se karantena ne ponovi več, saj se s sošolci tako ne vidimo, hkrati pa se mi zdi učenje na takšen način zahtevnejše.

Vsem enajstim sodelujočim učencem smo dali pisna priznanja.

Nekje sem prebrala: »Včasih je težko, a se učimo od cvetic. V vsaki situaciji se obrnejo proti soncu.«

Poskusimo še mi tako, uspelo nam bo.

Občinski odbor društva invalidov Ribnica - Josipdol
Nevenka KUTIN

POHORSKA ZARJA TOKRAT DRUGAČE ...

Marsikdo ni vedel, kako si zapolniti dolge večere, ko so bila vsa druženja izven gospodinjstva prepovedana, ko nismo smeli v drugo občino, na nobeno prireditev, niti v bližnji bife na kavo.

Članice Ročnodelskega društva Pohorska zarja smo si te dolge dneve osamitve krajšale z izdelavo številnih izdelkov, ki bodo krasili naše domove, nas greli in nas polepšali. Upamo tudi, da jih bomo kmalu lahko razstavile in s tem razveselile ljubitelje domačih ročnih spretnosti.

Smo pa nekaj izdelkov fotografirale in tako pripravile mini razstavo za naš časopis.

Ročnodelsko društvo Pohorska zarja
Judita KOTNIK

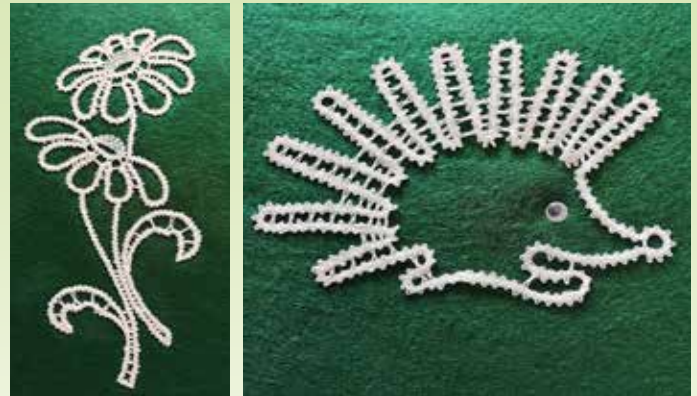

VIRTUALNA RAZSTAVA DRUŠTVA KMETIC KO RIBNICA NA POHORJU

Tako kot povsod, je tudi naš KO Ribnica na Pohorju pri delovanju popolnoma ustavil virus Covid-19. Vendar ni ustavil našega ustvarjanja, saj smo si članice krajšale čas z najrazličnejšimi ustvarjalnimi aktivnostmi, spretnimi prsti in zanimivimi idejami. Ker so odpadla vsa druženja in razstave, smo se odločile, da to izpeljemo virtualno in pokažemo nekaj zanimivih, predvsem pa lepih izdelkov.

Tudi doma smo lahko vedno modne in elegantne z ročno izdelanim nakitom

Klekljarska dejavnost, ki je za naše kraje manj značilna in zahteva veliko spretnosti

Razstava prtičkov in aranžmajev

Aranžma, ki je dokaz, da lahko mizo krasijo tudi čudoviti šopki iz krep papirja na najrazličnejše načine

Kot vedno pa so nastale tudi sladke dobrote, ko so praznovali naši najdražji. Tudi tukaj je dobila domišljija prosto pot

Slike dokazujejo marljivost in ustvarjalnost pri delu, s tem pa upravičujejo naš naziv Čebelice.

*Čebelice KO Ribnica na Pohorju
Jolanda PRAZNIK*

AFŽ JOSIPDOL

Že več kot 70 let se, prav vsako leto na ta dan, odvija praznovanje ob dnevu žena v Josipdolu.

Tudi lani smo, s sodelovanjem otrok iz vrtca Ribnica na Pohorju, tik pred zdajci organizirali proslavo, ki je, tako kot vedno, privabila smehljaje na obraze babic, mamic, tet ...

Naš neumorni animator Franc Plevnik s svojimi prijatelji poskrbi, da nas že pred večerjo dodobra segrejejo s svojimi skeči, ki so v zadnjih letih prerasli v plesne nastope s pravimi koreografijami. Iskrene čestitke, fantje!

Ko so za nami vse formalnosti, ki spadajo zraven proslave in večerje, se začne prava zabava z domačimi ansambli. Ti poskrbijo, da v dobrem vzdušju še malo razmigamo svoje kosti in se poveselimo. Lani smo plesale ob zvokih Rajkota in Mine Marsel ter Anžeta Krevha.

Letos je pač tako. Prireditev je odpadla zaradi znanih dejstev, vendar lepi spomini ostajajo in še bodo nastajali. To je samo majhen enoletni premor, da si odbor oddahne, nato pa vzame zalet za snovanje in razvijanje novih idej za naslednja leta. Tudi fantje, ki smo jih letos tako pogrešale, nas drugo leto morda presenetijo s še bolj atraktivnim nastopom.

Smo pa letos, krizi navkljub, obiskale ženske, starejše od 70 let, in jih presenetile z drobno pozornostjo. In iskricice veselja, ki smo jih ob tem občutile, nas bodo še dolgo spremljale.

Nasmehana plesna dekleta

Animatorji, ki vedno prinesejo nasmeh na obraz

Aktiv žena Josipdol ostaja in upa, da se drugo leto dobimo v čim večjem številu na prireditvi, ki je shranjena v naših srcih tako starejših kot tudi mlajših generacijah žensk iz naše ter tudi drugih sosednjih občin.

Aktiv žena Josipdol
Danica LADINEK

GASILCI PGD RIBNICA - JOSIPDOL AKTIVNI TUDI V ČASU COVIDA-19 V LETU 2020

Leto 2020 se je začelo za gasilce PGD Ribnica - Josipdol običajno. Pripravljali smo se na občne zборе v GZ Dravske doline, ko je nenadoma v februarju vse aktivnosti zaustavila epidemija. Zaustavljene so bile vse aktivnosti v društvu, priprave na tekmovanje, gasilske vaje ter gasilsko izobraževanje.

Še posebej pa je epidemija prizadela operativni enoti v Ribnici na Pohorju in Josipdolu. Prekinjena so bila vsa usposabljanja v okviru GZ Dravske doline in na nivoju GZ Slovenije. Prepovedane so bile tudi društvene vaje in usposabljanja, izobraževanja in tekmovanja.

Kljub temu smo v operativni enoti skrbeli za požarno varnost. Ob požarih na stanovanjskih stavbah smo posredovali trikrat, na požaru osebnega vozila enkrat. Ob pomoči zavarovanja območja pri pristanku helikopterja NHMP (nujna helikopterska medicinska pomoč) ter NMP (nujna medicinska pomoč) pri prenosu bolnika v helikopter smo posredovali trikrat. Prav tako smo občanom zagotovili pitno vodo in opravili 14 prevozov. Ob obnovi regionalne ceste Ribnica-Podvelka smo dostavljali vodo za podjetje VOC za asfaltiranje, kjer smo opravili šest prevozov. Opravljali smo tudi razne delovne akcije, kjer smo večinoma čistili cestne propuste na lokalnih cestah občine Ribnica na Pohorju.

Zaradi epidemije je bilo prekinjeno opravljanje interveniranja prvih posredovalcev ob nesrečah in zastoju srca zaradi zagotavljanja varnosti gasilcev, da ne bi prišlo do morebitnih okužb ter posledično izostanek članov operativne enote ob morebitnem posredovanju ob požarih.

V vseh nesrečah gasilci stopimo skupaj. Tako smo sodelovali pri okrašanju ob praznovanju novega leta v Josipdolu, postavili prvomajsko drevo, ob čistilni akciji smo očistili gasilska doma v društvu.

Nabavili in montirali smo nove garderobne omariče v garderobi gasilskega doma v Ribnici na Pohorju. Skrbeli smo za operativno delovanje vseh vozil, opreme in sredstev, s katerimi razpolagamo v društvu. Vsa dela smo opravljali le v manjših skupinah, skrbeli za varnost ter da se ne prenaša bolezen na člane, saj so nekateri naši člani zboleli za COVIDOM-19.

Po sklepu Upravnega in Nadzornega odbora ter sodelovanjem z Občino Ribnica na Pohorju smo odpeljali vozilo Iveco DIALY enote Josipdol na obnovo, kjer bosta v celoti obnovljeni notranjost in zunanost vozila. Obnovitvena dela so ocenjena na 33.000 eurov.

Majsko drevo

NHMP

NMP

Pomoč pri NHMP

Po obnovi bo vozilo še bolj izpopolnjeno ter uporabno za morebitno intervencijo na vseh področjih. Tu bi se gasilci zahvalili županu Srečku Geču in vsem svetnikom v občini za podporo in potrditev obnovitve.

Vso delo in aktivnost sta sproti spremljala UO in NO društva, ki se zahvalujeta vsem članicam in članom društva za opravljeno prostovoljno delo in opravljenih preko 500 prostovoljnih ur.

Zaradi epidemije v mesecu decembru ob tradicionalnih obiskih gasilcev na domu, kjer voščimo srečno novo leto, le-tega nismo mogli izvesti. Zato smo se odločili, da koledarje pošljemo po pošti in zraven dodamo položnico za darovano donacijo na naš TRR. Odziv krajanov je bil pozitiven, zato se gasilci vsem zahvaljujemo za dano donacijo.

V letu 2021 vam gasilci PGD Ribnica - Josipdol želimo obilo zdravja in vas pozdravljamo z gasilskim pozdravom, NA POMOČ!

Prostovoljno gasilsko društvo Ribnica - Josipdol
Drago ODER, GČ II.

VRTEC RIBNICA NA POHORJU

SKUPINA ISKRICE

Igre na snegu

Čeprav nas je to leto zaznamovalo s koronavirusom, smo čas, ki smo ga preživeli skupaj, izkoristili za različne dejavnosti. Veliko časa smo preživeli na svežem zraku, hodili smo na daljše sprehode, izvajali vadbene ure v naravi, pozimi smo se igrali na snegu in s snegom, ga prinašali v igralnico in ga barvali, bili smo ustvarjalni, veliko smo peli, plesali in spoznavali stvari preko knjig, čutov in izkustev. Veselimo se toplih dni, ko bomo raziskovali in spoznavali travniške žuželke in rastline. Smo majhni raziskovalci, ki z navdušenjem vsrkavamo in spoznavamo svet okoli sebe.

Vzgojiteljci

Katja BRICMAN in Hermina OSTRUH

Barvanje snega

Pustovanje

Učenje z igro

Igramo se s koruzo

SKUPINA PIKAPOLONICE

Druga karantena, daljša od prve ...

Korona kriza nas je zaznamovala tudi v jesensko-zimskem času. Veliko dela na daljavo smo se naučili že v prvi karanteni, toda druga nam je pustila še večji pečat. Tokrat se je lahko izvajalo delo tudi v živo, saj so nekateri starši potrebovali nujno varstvo za svojega otroka. Obdržali sva stik z vsemi starši in otroki. Preko e-pošte sva otrokom pošiljali različne dejavnosti, ki so jih skupaj s svojim otrokom dosledno in skrbno izvajali. S povratnimi informacijami staršev preko fotografij, posnetkov, pozitivnih komentarjev je bilo razvidno, kako so vse skupaj izvajali zavzeto, saj so otroku z dejavnostmi zapolnili del dneva.

En, dve, tri, razgibajmo se vsi

Moj snežak se je postavil na glavo

Uživanje v zimskih radostih

Ustvarjanje hišk iz vej

Lovec ...

*Veter zavija, drobno sneži,
staro lisico boljko kosti.
Pa se presede, pihne v ognjišče,
svoje debele pletilke poišče ...*

Vsako leto v vrtec povabimo lovca. Otrokom predstavi svoje delo in pove veliko zanimivega o živalih v gozdu, predvsem kako jim pomagati pozimi, da preživijo. Zaradi korona krize sva se letos povezali z lovцем kar na daljavo. Borut Mithans je sodeloval z Lovsko zvezo Maribor. Ta je za nas pripravila odlične PowerPointe (Kdo so lovci?, Kaj počnejo lovci?, Divjadi). To smo si ogledali v petek, 29. januarja 2021. Za otroke so bile predstavitve zelo poučne in zanimive, saj so bile odlično pripravljene za njihovo starost. Po ogledu, pogovoru, razgovoru, je sledilo še likovno ustvarjanje. Izdelali smo zvite lisičke, katere smo tudi razstavili.

Izdelali smo čudovite lisičke

Kaj se pa zgodi pozimi s ptičkami?

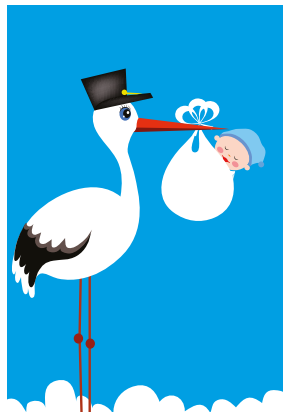

Poglejte, kako se živali pozimi prehranjujejo

Hvala Borutu Mithansu in Lovski zvezi Maribor za sodelovanje.

Vzgojiteljici
Alenka URNAUT in Špela HRASTNIK

LETA 2020 SO SE RODILI ...

OTROK	STARŠI	NASELJE
Martin Breznik	Aleksandra Breznik, Domen Breznik	Zgornja Orlica
Matija Grilč	Nuša Podgoršek, Peter Grilč	Josipdol
Mija Jamnik	Janja Pokeržnik, Matej Jamnik	Zgornji Janževski Vrh
Adrijan Karat	Maja Karat, Darjan Karat	Zgornja Orlica
Sofija Klemenc	Rebeka Beigot, Marko Klemenc	Zgornji Lehen na Pohorju
Marcel Koisek	Sergeja Mahor, Martin Koisek	Josipdol
Jon Laznik	Silvija Laznik, Zoran Laznik	Ribnica na Pohorju
Sara Ovčar	Nives Naglič, Robert Ovčar	Josipdol
Tin Rek	Katja Pajtler, Matej Rek	Ribnica na Pohorju
Maruša Ričnik	Nensi Arl, Tomaž Ričnik	Ribnica na Pohorju
Sia Sebanc	Sergeja Kotnik, Nejc Sebanc	Josipdol
Emma Kešner	Špela Ovčar, Marko Kešner	Josipdol

V občini Ribnica na Pohorju je lansko leto na svet prijokalo 15 novorojenčkov, 6 deklic in 9 dečkov (na seznamu so tisti, katerih starši so dovolili objavo).

Enkratna denarna pomoč za novorojenčka v občini Ribnica na Pohorju znaša 150 € in ga novorojenček prejme na bančni račun, ki ga starši odprejo pri Banki Intesa Sanpaolo d.d., Poslovalnici Radlje ob Dravi.

ČAS VSE PRINESE IN ODNESSE

Bilo je nekoč ... V mesecu februarju, ko je na vrata potrkalo valentinovo, smo se v kolektivu delavcev osnovne šole odločili, da si ta dan še nekoliko popestrimo. To smo počeli kar nekaj let. Na lističe smo napisali imena vseh sodelavcev in nato je vsak enega izžrebal. Temu smo bili skriti prijatelj in nastavili smo mu skromno (izvirno) darilo. Na skupnem srečanju čez nekaj dni je vsak povedal, koga sumi, da je njegov skriti prijatelj. To ugotavljanje je bilo zabavno in tudi malce napeto.

Osnovno šolo Ribnica na Pohorju je na krožnik narisala Jasna Tompa, jaz pa sem ga dobila za darilo od osebe, ki je nisem mogla uganiti. To je bila naša prijazna Špela, ki se je po treh mojih nepravilnih poskusih morala nazadnje sama odkriti. Krožnik še danes krasi mojo domačo knjižnico in me spominja na številne dogodke iz moje ga dolgoletnega, a prijetnega službovanja v tej OŠ.

Drug za drugim smo se upokojili in upokojeni sodelavci se srečujemo vsak mesec. Koronavirus nam je v letu 2020 preprečil večino teh druženj. Vse mine in tudi ta »izolacija« bo minila in spet bomo klepetali, pili kavo in se sladkali.

Želimo si, da bi se nam pridružili še sodelavki, ki sta se nazadnje upokojili. Za druženje nam ne sme zmanjkati ne volje in ne časa.

*Upokojeni delavci osnovne šole
Nevnka KUTIN*

DRUŠTVO UPOKOJENCEV V LETU 2020

Prišla je težko pričakovana pomlad, ki nam je postregla s toplimi sončnimi žarki, trava je ozelenela, zacvetele so spomladanske rožice in sadno drevje. Kako zelo lep je pogled na pravkar urejene in posajene vrtove ter njive. Listnato drevje je ozelenelo že skoraj do vrha Pohorja. Naše oči, utrujene od vsega hudega ob epidemiji, si na vseh lepotah narave zares lahko odpočijejo.

Vemo, da se svet vrta naprej in želimo si, da bi bilo vse po starem – pa vendar gotovo ne bo tako. Upamo le, da bo virus izgubil svojo moč, to pa nam bo dalo novo upanje, veselje ter možnost, da bomo lahko zaživeli bolj normalno življenje. Gotovo se bomo iz preizkušnje življenja s pandemijo kaj naučili, predvsem, da smo v veliki meri odvisni drug od drugega in le skupaj zmoremo veliko. V lanskem letu smo kljub pandemiji v društvu spravili pod streho kar nekaj dogodkov. Naši športniki smučarji so se udeležili tekmovanja Koroške pokrajinske zveze – v veleslalomu. Nadalje je skupina petindvajsetih članov v zimskem terminu letovala v hotelu Delfin v Izoli. Takrat v hotelu letujejo predvsem društva upokojencev iz Koroške. Društva organizirajo kulturni dogodek, ki se imenuje Koroški večer. Tam se predstavijo kulturni ustvarjalci s prozo, pesmijo in plesom iz vse Koroške. Naše društvo so lani zastopali Ribniški fantje. Bilo je zelo lepo in vse je prehitro minilo. Ko smo se vrnil domov, pa je bila razglašena epidemija in življenje se je ustavilo. Po sprostitev smo v mesecu juniju organizirali predavanje o cestno prometnih predpisih z naslovom: Starejši pešec, varen pešec. Medse pa smo povabili tudi jubilate, ki so imeli okrogle obletnice osemdeset in več let v preteklem letu, jim skupaj zapeli ter čestitali in podarili cvetje. To bo odslej stalna praksa, zato dragi člani, ko prejmete posebno pisno vabilo, se le udeležite dogodka. Moram vam tudi povedati, da smo na tem dogodku izročili priznanja Zveze društev upokojencev Slovenije našima članicama, Ani Mithans in Mariji Grubelnik, za dolgoletno požrtvovalno delo v društvu. Ekskurzije v spomladanskem času in

Na dopustu v Izoli. Praznovanje rojstnega dne udeležencev letovanja

tudi v jeseni nismo mogli izvesti. Bili pa smo skupaj konec avgusta na letovanju v Izoli, in sicer nas je bilo za poln avtobus. Bilo je lepo, veliko smo plavali, se družili, praznovali osebne praznike članov, ki so letovali z nami. Vabim vas, da se nam pridružite in videli boste, da je res, kar vam pripovedujemo. Spomini na morská doživetja so nam dajali moč skozi drugi val epidemije. Lahko smo veseli, da živimo na podeželju, kjer lahko gremo v naravo, da si nabereemo novih moči ter tu in tam, pa čeprav na varnostni razdalji, poklepeta s sosedi in prijatelji. Upam, da bomo v času leta, ki je še pred nami, lahko uresničili naše cilje: raziskovali lepote naše domovine, organizirali različna predavanja in kulturne dogodke, se več družili, kar nam je v letu, ki je za nami, zelo, zelo, manjkalo.

Pa še to – v naši občini je veliko zanimivih hišnih imen domačij in ker želimo, da se ta del naše kulturne dediščine ohrani tudi za kasnejše rodove, smo se v društvu upokojencev odločili, da se lotimo projekta, s katerim bi popisali vsa hišna imena starejših domačij. Pri tem pa seveda rabimo vašo pomoč. Prosimo vse lastnike domačij, da pobrsKate po spominu, morda imate celo kakšne zapiske ali pa imate možnost vprašati še koga, ki ve, kako je hišno ime nastalo. Morda po priimku, imenu lastnika ali pa po dejavnosti, ki se je odvijala na domačiji. Člani našega društva vas bodo obiskali, seveda po predhodni najavi, in z vami poklepeta. Predvidevamo, da bomo vso zbrano gradivo izdali v zborniku. K sodelovanju vabimo tudi vse, ki so morda to temo že raziskovali in nam s svojimi izsledki lahko pomagajo k uresničitvi projekta.

Hvala in lepo pozdravljeni!

*Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju
Marija HUDERNIK*

Junij 2020. Prejemnici priznanj ZDUS Ana Mithans in Marija Grubelnik s predsednico DU in izročiteljem priznanj Petrom Vražičem

PUSTOVANJE, KORONA ČAS IN NAPOTKI ...

Lepe spomine imamo na naša pretekla leta, ko smo v Turističnem društvu Ribnica na Pohorju bili zelo aktivni ves čas. Pa tudi lansko si bomo zapomnili ... Navadili smo se živeti z novo realnostjo, sprejeli smo situacijo in spoštujemo vladne ukrepe. Člani ožje delovne skupine in neposredni turistični ponudniki pa kljub temu ne počivamo, saj se ob rednih društvenih zadolžitvah izobražujemo in načrtujemo prihodnje aktivnosti.

Naše dejavnosti so se začele z Ribniškim pustovanjem, in sicer 22. februarja 2020 na Dornikovi ravni. S sodelovanjem učencev in zaposlenih naše osnovne šole smo priredili pustno rajanje. Pridružili so se domačini, obiskovalci iz sosednjih krajev in apartmajski gostje.

Avtobusno postajališče pri Kosovi koči

Dolgoletna tradicija je, da nas obiščejo tudi kurenti. Lani smo bili veseli ženske ekipe, veseljakinje Korantke iz Dražencev. Skupina našega društva pa je bila koronska ... Vsem sodelujočim maskam se vedno zahvalimo s praktičnimi nagradami in pustnimi krofi. Veseli smo, da donatorji podpirajo naša prizadevanja.

Spomladi ni bilo načrtovanega glasbenega koncerta Po domače, izveden je bil le redni letni zbor članov v začetku julija. Poletni in jesenski čas sta prinesla mnogo sprememb. Gostje naših krajev so bili v glavnem rojaki, tradicionalne množične prireditve so odpadle. Jernejeve nedelje ni bilo možno organizirati, občasno smo kakšni družini, ki je bivala pri nas, predstavili naše Ribniško Pohorje. Poskrbeli smo za cvetočo podobo krajev, kar je zahtevalo delo vse do pozne jeseni. Nismo sodelovali na slovenskih in mednarodnih kulinarčnih

Korantke iz Dražencev na smučišču

Protikoronski ukrepi

Rajanje

Male in velike pustne šeme

prireditvah. Skupaj z Društvom kmetič Dravske doline pa smo izvedli kuharsko delavnico. Aktivnosti prek različnih medijev (tisk, radio, TV, spletni svet) izvajamo redno, da predstavimo lepote in zgodovino naših krajev. Zadnja radijska predstavitev je bila v nedeljskem jutru, 17. januarja letos, na programu Radio Prvi, v oddaji Napotki.

Z lepimi spomini in e-svečkami smo se poslovili od naših dolgoletnih prizadevnih članov. Razveselili pa smo se naraščaja mladih mamic.

Koronačas spreminja tehnike aktivnosti društvenih dejavnosti, vendar se bomo s predanostjo in osebnim žarom še naprej trudili, da se bodo obiskovalci vračali na neokrnjeno Ribniško Pohorje.

Turizem smo ljudje!

*Turistično društvo Ribnica na Pohorju
Helena EMAN*

POSEBNOST JE PREDNOST

Kmetija tete Lene se je v preteklem letu, tako kot vsi drugi, spopadala z vsemi težavami, ki jih je to obdobje prineslo. Zaradi posebnosti in različnih dejavnosti, s katerimi se ukvarjamo, smo kljub vsemu zadovoljni. V tem času, ko smo zaprli vrata svoje dejavnosti, smo si nabrali novo energijo za novo sezono.

Lenin apartma

Lenin apartma—notranjost

Hvaležni smo za ljudi, ki so nas obiskali, bivali v našem apartmaju in z avtodomi prenočili na našem postajališču. Še bolj kot prej so se stkala pristna poznanstva in prijateljstva. V ljudeh se je čutila hvaležnost in zadovoljstvo, da smo jih sprejeli, da so lahko v naravi, kjer ni gneče.

Prav v tem času se je izkazalo, da je nastanitev v oddaljenih krajih prednost in ne slabost.

Počitnice na turističnih kmetijah so drugačne. So v tesnem stiku z naravo in ljudmi, z njihovo kulturo, življenjsko modrostjo, šegami in navadami. Obiskovalca pritegne neokrnjena narava, prijaznost,

Postajališče za avtodome

Umivalnice in sanitarije postajališča

butičnost ter pristnost. Ljudje potrebujejo in si želijo miru, ki ga na kmetijah zagotovo najdejo. Turistične kmetije so izpolnitev pričakovanj starejših in mlajših. Ena izmed pomembnih prednosti je tudi osebni pristop. Tudi mi se za vsakega gosta posebej potrudimo, mu razkažemo kmetijo in vzpostavimo pristen, butični stik. Gostje pri nas niso le številka, temveč za čas obiska postanejo del našega življenja. Mnogi gostje tudi povedo, da so toplega, domačega vzdušja ter predanosti in ustrežljivosti, ki jo nudimo pri nas, le malokje deležni.

Prav takšen je tudi Lenin apartma. Moderen, rustikalen, prijeten, topel, prostoren, domač ... Je samostojna enota, kjer lahko biva do 10 oseb. Osrednji del apartmaja je dolga jedilna miza in veliko panoramsko okno s pogledom na travnik, kjer se pase govedo in ovce. S stekleno steno smo želeli vnesti v prostor čim več naravne svetlobe in izkazalo se je, da je to najbolj priljubljen kotiček naših gostov. Poleti občudujejo zelene odtenke, pozimi snežno belino. Kuhinja je moderno opremljena, z vsemi možnimi gospodinjskimi aparati in posodo. Gostje si lahko pripravijo hrano sami ter ob jedi uživajo v lepem razgledu. V apartmaju so tudi sanitarije in kopalnica.

Kot eno izmed prednosti bivanja na naši kmetiji lahko izpostavimo tudi varnost, saj v nastanitvah, kot je naša, ni množičnega turizma in je zagotovljena bistveno večja zasebnost z manj neposrednega stika z drugimi gosti. V poletnem času tudi sicer večina aktivnosti na kmetijah poteka na prostem, kjer ni potrebno imeti neprestano v mislih ukrepov, ki veljajo v zaprtih prostorih.

Na kmetiji tete Lene imamo tudi nekaj prostora za avtodome. Le-ta je odmaknjen od apartmaja, kjer se lahko gostje sprostijo. Postajališče za avtodome obkroža gozd, kjer se ob mirnem večeru pojavijo srne. Nežno vršanje vetra skozi krošnje, poletne sence, ki nežno hladi, večerno zvezdno nebo ter kramljanje ob ognju zunanega kurišča.

Obiskovalci čez dan pogosto pohajkujejo po Pohorju, si ogledujejo znamenitosti v okolici, kolesarijo ... Otroci tekajo okoli, se igrajo. Z ostanki zelenjave in suhega kruha hranijo zajce in ovce. Gostje pri bližnjem ribniku poslušajo žabe, ogledujejo si kačje pastirje, ki se v vseh svojih barvah lesketajo v soncu, se sprehodijo čez prostorni travnik, kjer naberejo zdravilna zelišča.

Mir, sprostitvev, samota, narava, domačnost, pristnost, odmaknjenost od gneče, podeželje, živali, gozd, planinarjenje, kolesarjenje, kopanje, znamenitosti ... In vse to na preprost, poseben način. Le kaj bi si lahko človek želel še več?

NAROD, KI NE SPOŠTUJE SVOJIH KORENIN, NIMA PRIHODNOSTI

Naša zgodovina je dokaz, da je iz delovnega ljudstva nastal narod, ki si je svobodo priboril s krvavim uporom.

Naša zgodovina je dokaz, da je iz delovnega ljudstva nastal narod, ki si je svobodo priboril s krvavim uporom.

Lansko pomlad so nas presenetili predpisi vlade o preprečevanju širjenja epidemije COVID-19 in s tem je bilo onemogočeno delo naše Občinske organizacije borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju. Takoj smo sprejeli nove sklepe, kako bomo lahko naše predvidene prireditve izvedli v drugih oblikah. Prepoved zbiranja večjega števila ljudi je bila za nas največja ovira.

V mesecu januarju smo se udeležili proslave ob obletnici XI. SNOUB Miloša Zidanška na Sv. Primožu na Pohorju. Februarja se je naš član, Božo Kotnik, udeležil pogreba tovariša Janeza Stanovnika v Ljubljani. Izvedli smo redni letni zbor članov naše organizacije, sprejeli in potrdili vsa poročila o uspešno opravljenem delu v preteklem letu in sprejeli nov plan dela s finančnim načrtom za leto 2020. Zadovoljni ugotavljamo, da je naša prisotnost zelo pomembna in ponovno so se nam pridružili štirje novi člani. Smo se pa v mesecu avgustu preteklega leta, na pokopališču v Ribnici na Pohorju, posloveli od naše dolgoletne članice Hilde Plevnik.

Naša vsakoletna velika tradicionalna proslava je potekala po vseh vladnih predpisih, zmanjšana na devet članov, s praporščakom. Spregovorili smo o pomenu dogodka na dan 11. avgust 1941 v Ribnici na Pohorju. Na pokopališču smo odšli od spomenika do spomenika, položili venec, prižgali sveče in se poklonili vsem padlim junakom. V mesecu septembru smo očistili vsa obeležja NOB, namestili nova stojala za sveče ter na novo obnovili zapuščeni spomenik borca Pohorskega bataljona Franca Dularja, ki je bil ustreljen in mučen v bližini Ribnice na Pohorju. S pomočjo strokovnjaka smo namestili

NOB Ribnica na Pohorju

odlepljeno ploščo, uredili robnike, letos pa bomo očistili ploščo in obnovili napis. Tudi komemoracije ob dnevu mrtvih smo ob vseh šestih obeležjih izvedli z manjšim številom članov.

Zelo nam je žal, da vseh prireditev nismo mogli izvesti v normalnih pogojih, saj smo v priprave vložili že veliko dela. Odpadla nam je tudi velika okrogla miza v spomin na Pohorski bataljon, ki je bil ustanovljen 11. septembra 1942 v Dobrovljah na Pohorju in je štel 90 borcev. Poveljeval mu je Rudolf Mede. 8. januarja 1943 so bili izdani in za 69 njihovih borcev je bil to zadnji boj na Osankarici. Tudi s tem krvavim bojem okupator osvobodilnega gibanja ni uspel uničiti. Osankarica pa je od 12. junija 2014 vpisana v Uradnem listu RS, 44/17. 6. 2014, kot kulturni spomenik državnega pomena.

Odpadel nam je tudi decembrski koncert, s katerim bi gotovo ponovno popestrili zaključek leta. Svoj predviden plan smo tako v zmanjšani obliki izvedli, udeležili pa se nismo drugih večjih prireditev ZZB NOB Slovenije, saj so zaradi epidemije odpadle. Močno upamo in si želimo, da se bodo zadeve kmalu uredile, da se bomo lahko ponovno družili na naših prireditvah in naprej opravljali naše poslanstvo ohranjanja spomina na vse žrtve vojnega nasilja. Že iz majhnih nestrpnosti se lahko razvije sovraštvo, ki se vedno konča s trpljenjem. Zato nas mora ohranjanje vrednot NOB voditi v mir ter v opomin, da se to ne bo nikoli več ponovilo.

*Občinska organizacija borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju
Maksimiljana LADINEK*

NOB 11. 8. 2020

VOŠČILO OB PRAZNIKU OBČINE RIBNICA NA POHORJU

Spoštovane občanke in občani!

Kot sem že omenil, je za nami težko leto, zaznamovano z virusom Covid-19, brez katerega omembe žal ne gre. A kljub temu se je naredilo veliko dobrega in koristnega. Ljudje smo se povezali na drugačen način, morda smo si celo bližje kot kadarkoli prej. Bolj se znamo ceniti in spoštovati in si nesebično priskočiti na pomoč. Upam, da bo življenje teklo dalje v tem toku. Ker pa je tudi naše, občinsko, leto naokoli, naj vam ob tej priložnosti zaželim veliko uspešnih, na vseh področjih ustvarjalnih, produktivnih, čim bolj brezskrbnih in predvsem zdravih dni, da bomo združeni premagovali skrbi in dobili Covid bitko ter se vrnili v normalno življenje.

Župan Srečko Geč

PRIJAVITE SE NA PREJEMANJE E-OBVESTIL

V kolikor bi želeli biti sproti obveščeni o aktualnih novicah, dogodkih in razpisih Občine, se lahko na spletni strani www.ribnicanapohorju.si prijavite na prejemanje e-obvestil. To storite z elektronskim obrazcem, ki ga najdete na spletni strani.

Obrazec omogoča:

- novim uporabnikom oddajo naročila na prejemanje e-obvestil (po elektronski pošti ali po sms sporočilih),
- obstoječim uporabnikom spreminjanje izbora kategorij, za katere želijo prejemati e-obvestila.

Bodite obveščeni

NAROČITE SE NA BREZPLAČNA
OBVESTILA
OBČINE

PRIŽIG E-SVEČK

Obveščamo vas, da je Občina vključena v portal osmrtnice.si, ki občanom med drugim omogoča spletni vpogled v objavo osmrtnic in prižiganje brezplačnih elektronskih svečk. Vsak lahko z lastnim imenom prižge e-svečko, ki bo gorela 5 dni ali izreče sožalje.

POPRAVEK

Popravek prispevka KET Josipdol »Pogovor z dvema najstarejšima kamnosekoma iz Josipdola pred leti, ko sta bila še med nami in je njun spomin bil še čil in jasen«, ki je bil objavljen v 16. številki Ribniških novic.

Prejeli smo opozorilo, da objavljen tekst zadnjega odstavka ni identičen z avtorjevim prispevkom. Avtorju se iskreno opravičujemo in objavljamo originalen tekst zadnjega odstavka, brez lekture:

»Pripoved sem povzel po dolgoletnem delovodju kamnoseške delavnice in izvrstnem kamnoseškem mojstru Alojzu Kumru in prav tako dolgoletnemu delovodju po naših kamnolomih poznanemu kot pravičen in pošten do slehernega delavca, zato pa med vodilnimi nezaželen delovodja in kamnoseški strokovnjak Miklavc Jože«.

Uredniški odbor

V TRIGLAVSKI SEVERNI STENI – SLOVENSKA SMER

Naš najvišji vrh Triglav smo osvojili že kar nekajkrat. V vseh letnih časih in po vseh možnih poteh za običajne gornike. Letni vzpon je, vsaj zame, pa tudi za nekatere druge iz naše skupine, čez Plemenice in Triglavsko škrbino na vrh, najlepši. Lep zimski vzpon smo opravili tudi januarja 2020. Običajno smo v kopnih razmerah za izhodišče večino izbrali dolino Vrat. Ko smo se vzpenjali po poteh, so nam oči poplesavale po Severni triglavski steni, ki je ena izmed največjih sten v vzhodnih Alpah. Visoka je 1300 m (Dolga nemška smer) in široka več kot 3500 m (Zlatorogove police). Ravno zaradi tega ji Slovenci preprosto rečemo Stena z veliko začetnico.

Dolgo je v nas klila želja, da bi poskušali preplezati Slovensko smer, najprej tiho, potem pa zmeraj bolj glasno. Ne spomnim se točno, je pa že nekaj let nazaj, ko smo se skoraj dogovorili in imeli tudi okvirni datum, vendar zadeve kasneje nismo izvedli.

Meseca aprila 2020 je Drago Kure praznoval okroglo obletnico. Za darilo je prejel med drugim tudi vodenje z gorskim vodnikom (Kofler sport, Gregor Kofler s.p.) iz Mojstrane po Slovenski smeri v Severni triglavski steni. Drago je na vzpon povabil še sestro Ireno in mene in vabila sem bil res vesel. Nadaljnje aktivnosti glede organizacije je prevzel Drago. Imeli smo določen datum, in sicer 4. julij in rezerva 5. julij 2020. Na žalost si je v tem času Irena poškodovala roko, zato sva ostala sama.

Vstop v steno

Da bi preverila najino kondicijo, sva teden dni prej opravila vzpon na Škratlato, drugo najvišjo goro v naših Alpah. S kondicijo sva bila zadovoljna, kaj pa naju bo čakalo v Steni, pa nisva mogla predvideti.

Vremenska napoved za soboto 4. julija 2020 je bila ugodna, zato je bil datum potrjen, za vodnika pa sva dobila gorskega vodnika Luko Stražarja, dobitnika dveh zlatih cepinov za osvojene smeri. Torej bova v varnih rokah. Kot resen vodnik se je Luka zanimal za najino predznanje plezanja, kondicijo, opremo in znanje uporabe le-te.

Polna pričakovanja sva vodnika pričakala pri Planinskem muzeju v Mojstrani. Vodnik je najprej natančno preveril najino opremo. Zamenjal je samo najina cepina za njegova, ki sta bila nekoliko lažja. Skupaj smo se odpeljali do parkirnega prostora pred Aljaževim domom v Vratih, kjer smo pogumno začeli markirano pot, ki vodi čez Prag.

Po prvi seriji klinov smo se znašli na nemarkiranem odcepu za Slovensko smer. Pred vstopom v steno smo si naredili pasove, čelade in se navezali. Poskušal sem ugotoviti, kako je z mojo samozavestjo, saj bom plezal tam, kjer sem do zdaj alpiniste samo opazoval in si takrat mislil, da tega sam res ne bi zmožel. Zdaj pa sem bil tu in pot me je vodila samo navzgor.

Drago je bil na sredini, jaz pa nekaj metrov za njim. Luka je začel plezati in kar hitro sva ga izgubila izpred oči. Ko se je vrv napela, sva ga slišala, ko je rekel, da naju varuje in da lahko začneva. Prvi raztežaj je nekoliko težavnejši in tako sva se morala že na začetku potruditi, da sva se pregriznila čez. Kasneje smo napredovali nekoliko hitreje, saj je skala lepa in z dobrimi oprimki. Preplezali smo še nekaj raztežajev po naloženi grapi in prišli do Belih plat.

Bele plate

Gre za edino nekrušljivo in gladko steno na tem območju. Luka nama je pokazal, kje bomo plezali. Z Dragotom sva se kar spogledala, ampak z optimizmom zrla naprej. Na skrajni desni strani je bil plitek žleb, po katerem naj bi plate preplezala. Uspela sva. Sledilo je nekaj lažje poti, kjer smo bili vsi trije na kupu. Razgledi so bili čudoviti, pogled proti dolini Vrat pa zmeraj bolj dih jemajoč. Pot se je nada-

ljevala v ozko škrbino, kjer je Luka pospešil naprej. Šele čez čas sva ga slišala, da lahko tudi midva nadaljujema. Premagava zahteven, pet metrov visok skalni skok in skupaj smo prispeli v Bučarjevo grapo, kjer smo se vpisali v vpisno knjižico. Ugotovili smo, da smo danes prvi v Steni, prav tako tudi za seboj nismo slišali kakšne naveze. Stena tu ni težka, je pa bila mokra in spolzka, zato previdnost ni bila odveč. Zdrsa ali padca si tu pač ne moremo privoščiti. Po krajšem plezanju smo prišli do Zlatorogovih polic – ozke skalne police, ki prečijo celotno Triglavsko steno. Odločili smo se za krajši počitek in poiskali prostor nekoliko naprej po polici, bolj proti zahodu. Od tu smo imeli čudoviti pogled, ki sega od Bovškega Gamsovca in vse do Škrlatic. Vidi se tudi dolina Vrat, Čopov steber in Sfinga. To so pogledi, ki se ne dajo opisati, to moraš preprosto doživeti.

Nad Zlatorogovimi policami je začetek znamenite Slovenske grape. Ker je bila še cela zalita s snegom, smo si naredili dereze in s cepini v rokah zagrizli v trd sneg.

Slovenska grapa

Na vrhu snežišča naju je Luka vprašal ali gremo na Prevčev ali na Frelihov izstop. Odločila sva se za Frelihovega, ki je nekoliko višji in bolj zahteven, po izjavi Luke pa tudi bolj zanimiv. Sneli smo dereze, saj je bila skala naprej kopna.

Znamenita Frelihova polica

Luka nama je pokazal, kje poteka Prevčev izstop, mi pa smo nadaljevali nekoliko v desno, kjer smo preplezali veliko naravno okno. Tukaj je bila skala mokra z malo oprimkov. Kar nekaj moči v prstih sva potrebovala za ta odsek. Še dobro, da je bilo v skali nekaj klinov in da je Luka poskrbel za vmesno varovanje. Naprej je bilo nekaj časa lažje, kasneje pa se je zahtevnost izredno povečala, saj nas je čakala izjemno izpostavljena Frelihova polica. Občutek sem imel, da bi v primeru padca pristal v dolini Vrat. Luka je potegnil naprej, poiskal kline v steni in naredil nekaj vmesnih varovanj. Z Dragotom sva počasi nadaljevala, iskala oprimke, dih je bil plitek, koncentracija velika, saj je bila pod nama zračna prečnica. Občutek je prav res nepopisen. Srhljiv in adrenalinski hkrati.

Po uspešnem prečanju police smo prišli v sosednjo grapo, ki se dviga ob slovenskem stebru – Turncu. Luka nama je povedal, da je najtežji del za nami. Sledilo je še nekaj lažjega poplezavanja. Zadnji del melišča je bil še pod snegom, zato smo si ponovno namestili dereze in brez težav prišli na vrh Stene. Po preplezani smeri dobiš zmagovalni občutek. Drug drugemu smo iskreno stisnili roko. Luku sva se zahvalila za odlično vodenje, on pa naju je pohvalil za dobro plezanje, saj smo steno premagali v štirih urah.

Na vrhu slovenske smeri

Sestopili smo po planotastem svetu vzhodno od Triglava v smeri Staničeve koč. Spustili smo se po melišču in dokaj hitro prišli na markirano pot. Odločili smo se za pot čez Prag.

Videti je bilo, da najin vodnik ni bil nič utrujen, saj sva ga morala vse do Aljaževega doma v Vratih loviti. Ja, leta seveda, on malo čez trideset, midva pa oba čez šestdeset. Pri Aljaževem domu sta naju čakali Veronika in Irena. Spraševali sta, kako je bilo. Vsaj zase vem, da sem pravzaprav šele kasneje doma ugotovil, da sem naredil nekaj izjemnega. Izpolnil sem si že dolgo, v sebi tlečo željo – željo po plezanju v prvinski naravi Stene.

Kaj naj rečem za konec? Enkrat in čudovit dan! Vtisi bodo zagotovo ostali še dolgo. Hvala, Drago, da si me povabil zraven in hvala Luku za varno in profesionalno vodenje. Pridobila sva nove izkušnje. Ko bom naslednjič opazoval alpiniste v steni, jih bom z »drugičnimi« oči.

JALOVEC – KRALJ SLOVENSКИH GORA

Med člani PD Ribnica na Pohorju in prijatelji planinci drugih društev je že kar nekaj časa tlela tiha želja obiskati Jalovec ter si na lastne oči ogledati njegovo lepoto.

Čeprav nam letošnja sezona zaradi omejitev ni bila naklonjena, smo jo toliko bolj izkoristili v času sprostitve. Na skupnih turah smo se pogovarjali o vzponu na Jalovec (kje naj bo izhodišče, kje je lažja pot, kakšno opremo potrebujemo in kakšno naj bo število udeležencev).

8. avgusta, ob vzponu na Mangart, me je prijateljica iz Jesenic prosila, če bi jo peljal na Jalovec. Seveda mi ni bilo treba reči 2-krat. Zvečer sem doma proučil 14-dnevno vremensko napoved, ki je napovedovala lep sončen vikend za 22. in 23. avgust. Opravil sem nekaj telefonskih klicev in ekipa je bila sestavljena.

Jalovec

Mangart

Tamar

Že v petek, 21. avgusta, smo se odpeljali v dolino pod Poncami, kjer smo pustili vozila in se polno otovorjeni podali do doma v Tamarju, kjer smo imeli urejeno nočitev. Ker v Tamarju zaradi vseh lepote ne moreš mirovati, nas je še tisti večer zamikal ogled slapa Nadiža, ki je prvi izvir Save Dolinke.

Budilke za naslednji dan smo si nastavili ob 3. uri zjutraj. Ob 3.30, še v trdi temi, smo odrinili v zatrep doline Tamar pod ostenje Šit in Travnika.

Slap Nadiža, prvi izvir Save Dolinke

Ekipa na vrhu

Razgled z vrha Jalovca

V ferati

Na razcepu smo zavili desno po strmi in prepadni poti proti bivaku pod Kotovim sedlom.

Ko smo prispeli do bivaka, se je na obzorju komaj naznanjal dan, na samem Kotovem sedlu pa smo doživeli sončni vzhod. Ker nas je prevzela lepota sončnega vzhoda, kar nismo mogli naprej, saj je Jalovec ves žarel v jutranjih žarkih.

Pred nami je bila dolina Koritnice levo pa mogočen Mangart. Ko smo prispeli na skalno sleme, smo se opremili z varovalno opremo in si namestili čelade. Od tod naprej vodi do vrha le še zelo zahtevna zavarovana pot, ki ni primerna za vrtooglave. Po dveh urah poplezavanja, pripenjanja in grizenja strmine smo se prebili na sam vrh Jalovca. Seveda je nam vsem od zadovoljstva zasijal obraz, prav tako so bili vsi napor, ki smo jih prestali, takoj pozabljeni. Nad čudovitimi razgledi nismo ostali ravnodušni niti tisti, ki tukaj nismo bili prvič.

Na samem vrhu je le malo prostora in obiskovalci so nenehno prihajali, zato smo se kmalu usmerili nazaj proti dolini. Ves čas vračanja v Tamar je debata potekala le o doživetju, ki nam je bilo dano.

Da smo izkoristili vikend v popolnosti, smo prenočili še eno noč v Tamarju, saj nam je za nedeljo kazalo, da bo lep in suh dan. Zgodaj

Po skobah nad sotesko

Prečenje soteske po jeklenici

zjutraj smo se odpravili v Planico do vozil. Pot nas je peljala na Zelence, kjer smo si ogledali izvir Save Dolinke, ko privre ponovno na dan.

V Mojstrani smo si privoščili krepko kavo, naredi opremo in se podali v plezališče Mojstrana, kjer nas je čakala ferata (zavarovana plezalna pot) Pot Mojstranških veveric. Ta se nahaja neposredno nad Mojstrano, zato imaš med plezanjem ves čas čudovit pogled na naselje pod sabo.

Po dobri uri plezanja smo prispeli na vrh in ker je bilo tako navdušujoče, je padla odločitev, da gremo še v ferato Havadnik. Ta poteka neposredno ob hudourniškem potoku Havadnik, ki ga med gibanjem po ferati večkrat prečiš. Prečenje poteka ob hoji po in ob držanju za jeklenico. Pot traja okoli 2 uri.

Ob vrnitvi na izhodišče in slovesu od prijateljice smo si bili enotni, da smo skupaj preživeli dva čudovita dneva, polna adrenalina ter da se sem zagotovo kmalu vrnemo.

Na vrhu

V DOBRI DRUŽBI ČAS NI IZGUBLJEN

Septembra 2018 smo se na pobudo Iztoka Helbla prvič zbrali na skupnem druženju, kjer smo proslavili tudi zaključek ureditve naše ulice. Dobili smo namreč novo cesto, pločnik in ulično razsvetljavo. Vse te pridobitve nam veliko pomenijo.

Obljubili smo, da bo ulični piknik tradicionalen in te obljube se tudi držimo. Drugi piknik smo imeli 15. septembra 2019, tretjega pa 20. septembra 2020. Kljub težkim in napornim dnevom in mesecem v letu 2020, ko je virus zaustavil tudi druženje, je nam uspelo realizirati piknik po zastavljenem programu. Ob 12. uri smo se zbrali na

Ob prijetnem klepetu

Dornikovi ravni in v pozitivnem vzdušju preživeli nekaj ur nedeljskega popoldneva. Za pijačo in jedačo sta poskrbela Jerneja in Iztok Helbel, sladke dobrote pa smo prinesli s seboj. Pripravo jedi smo zaupali Igorju Valeku in Iztoku, ki sta pokazala odlične kuharske sposobnosti in spretnosti.

Menimo, da moramo to tradicijo v mesecu septembru nadaljevati in negovati tudi v naslednjih letih.

Nevenka KUTIN

Kuharska mojstra

POMAGALA SEM ORGANIZIRATI ENEGA NAJVEČJIH ŠPORTNIH DOGODKOV PRI NAS

V primežu epidemije korona virusa Slovenija (skupaj z Madžarsko) gosti enega največjih, če ne največjih športnih dogodkov pri nas – evropsko prvenstvo v nogometu U21 in imela sem priložnost biti del organizacijske ekipe.

Strogi (samo)zaščitni ukrepi, prazne tribune ter (mlada) nogometna smetana so glavne tri stvari prvenstva U21. Četrta, brez katere prvenstva sploh ne bi bilo, pa je organizacijska ekipa. Zaposleni na NZS, UEFA ter 400 prostovoljcev (na vsakem prizorišču) je posvetilo svoj čas in trud, da je prvenstvo teklo brezhibno. Del ekipe sem bila tudi jaz.

Ko sedimo na kavču in gledamo tekoč televizijski prenos, si niti ne predstavljamo, koliko dela je bilo potrebnega, da je slika prišla v naše dnevne sobe. Več kot 30 kilometrov kablov je razvila ekipa po prizorišču v Mariboru, prišli so novinarji iz Italije, Češke, Španije in seveda najštevilnejše, Slovenije. Več kot 3000 hitrih antigen-skih testov je dnevno opravila zdravstvena ekipa, saj brez potrdila nisi smel v »mehurček«, ki se je vzpostavil v okolici stadiona.

Ekipa za nadzor medijev

Tik pred tekmo Slovenija - Španija

Moja naloga na prizorišču je bila nadzor medijev. Poskrbeti sem morala, da so imeli na razpolago vse, kar so potrebovali za brezhibno delo in hkrati pomagati, da je bilo prizorišče pripravljeno za prenos; da so izpostavljeni vsi sponzorji, da rekviziti ne motijo nogometnih reprezentanc in da so vsi tam, kjer so lahko – na varni razdalji. Dinamično delo, ki je imelo en velikanski plus – tekmo sem lahko spremljala tik ob nogometnem igrišču.

Kot je dejal predsednik NZS Radenko Mijatović, se uspešnost prvenstva meri v zaslužku, številu gledalcev itd.; letos pa bo vse drugače. Največji pokazatelj uspešnosti prvenstva bo vpliv, ki ga bo imel nogomet v prihodnjih mesecih, letih na mlade. Kako se bo povečala narodna zavest in pripadnost ter koliko nogometnih nadobudnežev se bo udeleževalo treningov po vsej Sloveniji. Kdo ve, morda se med mladimi v naši okolici skriva novi Jan Oblak, Josip Iličić ali pa Petar Stojanović in bomo na prvih straneh novic čez nekaj časa videli, da občinsko nagrado prejme vrhunski nogometaš iz naše občine.

Za nas, ki smo svoj čas vložili v organizacijo, pa je največja nagrada to, da smo lahko uživali v vrhunskem nogometu v živo, na tribunah, in ne zgolj pred TV ekrani.

Kaja FORNECI

V STOŽICAH SEM PEL SLOVENSKO HIMNO

Še preden se je svet ustavil, sem imel priložnost doživeti nekaj, o čemer sanja vsak nogometaš. Skupaj z reprezentanco sem na tekmi pel slovensko himno.

Slovenska A reprezentanca je igrala tekmo z reprezentanco Belorusije, ki pa je bila še nekoliko bolj posebna. To je bila zadnja tekma, na kateri je igral naš kapetan Boštjan Cesar. Že nekaj dni pred samo tekmo sem bil na treningu reprezentance in se tam družil z nogometaši. Srečal sem se s svojimi vzorniki, se slikal in zbral podpise. Na dan tekme pa sem na igrišče pospremil slovenske reprezentante. Ponosno sem stopal ob boku našega vratarja Vida Belca in si predstavljal, ko bo nekoč, ko bom morda jaz na njegovem mestu. Ponosno sem skupaj s še drugimi otroki, nogometaši

Glasno in ponosno petje himne

Kevin in Jan Oblak

ter navijači zapel našo himno ter se seveda nasmehnil, ko je mimo mene švignila kamera.

Veseli sem, da sem imel priložnost videti, kako poteka priprava na tekmo, kaj počnejo nogometaši tik preden stopijo na zelenico in se seveda družiti s svojimi vzorniki.

Kevin FORNECI SOLERO

IZGLED POKOPALIŠČA JE OGLEDALO KRAJA IN LJUDI, KI TAM ŽIVIJO

Na pokopališče v Ribnici na Pohorju smo lahko upravičeno ponosni vsi, ki tu živimo in bomo nekoč v miru počivali v enem od grobov. Resnično je nekaj posebnega v vseh pogledih. Objemajo ga bujni gozdovi in čudovit pogled na livade Janževskega vrha. Ob cesti, ki vodi do tja, je mogočen drevored zelo starih lip, med katerimi se ponosno kitijo kapelice križevga pota, katerih zaključek je cerkev svetega Lenarta. Lepo je urejena ograja, poslovilna kapelica pred njo in vhod z obnovljeno glavno potko, ki pelje med urejenimi grobovi s spomeniki do žarnih grobov. Ob tej potki rastejo tise, ki nas v jeseni obdarijo s čudovitimi rdečimi plodovi in, ki jih zelo skrbno in z občutkom neguje naš Borut Vogrinc. Iskrena hvala ti za to opravilo.

Že nekaj let mi je bila izziv želja popisati zanimive vse citate s spomenikov. In, ker ravno dopolnujem in zaključujem svojo prvo in mogoče zadnjo knjigo, ki povečini opisuje dogodke in zanimivosti iz gozda, sem se odločil, da dodam tudi ta zanimiv popis, prav tako iz gozda. Izmed vseh 300 grobov na pokopališču so misli ali epitafi napisani na skupaj 126 spomenikih. Napisanega nisem spreminjal in prepisal torej točno tako, kot je zapisano. Za primer: Počivajte v miru ali V miru počivajte. Veliko izrekov se ponavlja in sem za le-te na koncu označil kolikokrat. Najpogostejše so besede: žalost, bolečina, solza, bog, ljubezen, grob, gomila, trpljenje in tako naprej. Nisem zapisoval priimkov in imen, razen v predzadnjem primeru. Zapisal sem tudi misli v nemškem jeziku. Zabeležil sem nekatere najstarejše letnice in inicialke ter zanimive besede, kot so na primer : posestnik na Arlici ali umerli, kot so zapisovali nekoč.

Zelo je zanimiva zgodovina pokopališča in pogrebov. Kot smo lahko prebrali iz starejših zapisov, ali iz pogovorov s starejšimi, so nekoč v davni preteklosti umrle od tukaj pokopavali v zelo oddaljeni Sveti Ilj, ali Šentilj pri Mislinji. V hudih zimah so krsto večkrat, za nekaj časa, pustili na Ribniškem sedlu in pogreb končali, ko so bili pogoji za to. Da bi to preveril, sem se nekoč z ženo ustavil v Svetem Ilju in pregledal pokopališče. Na dokaj novem pokopališču ni opaziti grobov s starejšimi letnicami, torej tukaj niso pokopani ljudje iz Ribnice na Pohorju. Je pa v enem od grobov urejena kostnica, kamor so shranili okostja vseh, ki so nekoč bili pokopani okoli stare cerkve. Torej lahko približno sklepamo, da so okostja pokojnikov iz Ribnice na Pohorju,

Mirna in spokojna narava

ki so opravili dolgo in naporno pot do tja, spravljeni v kostnici. V nadaljevanju vemo, da je bilo pokopališče okoli farne cerkve svetega Jerneja in šele nato tukaj, kjer je danes.

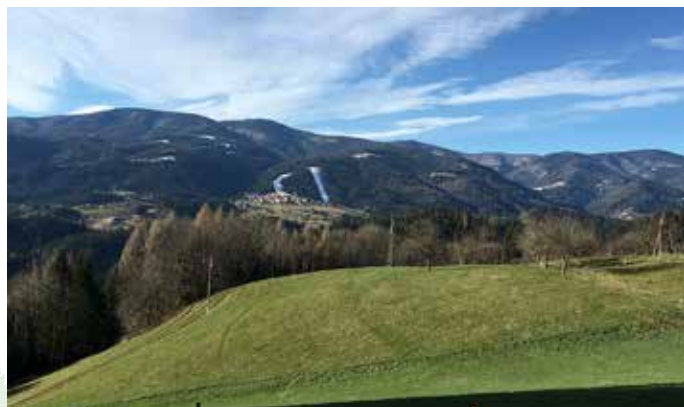
Čeprav so vse misli ali epitafi zanimive in enkratne, bi vseeno želel izpostaviti nekaj teh, ki še posebej izstopajo.

*Spomin na mater pokopano komu ni drag komu ni svet.
Umrje mati vsem prerano, naj tudi sto dožije let. (1912)*

*Mnogokrat obiščite moj grob, saj ne kali miru mi vaš prihod.
Vi veste koliko sem trpel, prej da od sveta slovo sem vzel.*

*A dan je črni moral priti, bridkosti dan, oj dan solzan,
teško bilo se je ločiti, o solze vse, ves jok zaman.*

*Tiho bodi mi ob grobu in ne kliči me nazaj,
dosti na svetu smo trpeli, lepo nam je tukaj zdaj.*

Livade Janževskega vrha

CITATI SPOMENIKOV POKOPALIŠČA RIBNICA NA POHORJU

1. Sredi tišine spiš, a v naših srcih živiš. 2x
2. Žalujoči ostali. 4x
3. Dobrota tvojega srca ne bo nikoli pozabljena.
4. V miru počivaj.
5. Na tem svetu smrt nas je ločila, v hladnem grobu spet združila.
2x
6. Ruhe in frieden.
7. Nasvidenje pri Jezusu.
8. Žalujoči. 4x
9. Luč spomina bo gorela, hvaležnost v srcih naših bo živela.
10. Zadnji pozdrav sodelavcev.
11. Prerano bilo je slovo.
12. Prezgodnja smrt te je zadela, tu v grobu sladko spiš.
Dragi mož in ljubi očka, v srcih naših še naprej živiš.
13. Vso našo srečo grob nam je vzel.
14. Mnogokrat obiščite moj grob, saj ne kali miru mi vaš prihod.
Vi veste, koliko sem trpel, prej da od sveta slovo sem vzel.
15. V tej dolini solz dosti pretrpela sta, v božjem miru sedaj tu počivata.
- Le sladko snivajta in sanjata ta božji san, da vama prej napočil bo tisti srečni dan.
Ko združil nas bo vse ljudi, da snidemo se nad zvezdami.
16. Ostali so sledovi tvojih pridnih rok, nam pa žalostna praznina vsepovsod.
17. Pod grudo črno naši dragi spijo, v srcih naših še živijo. 2x
18. Tihi dom. 2x
19. A dan je črni moral priti, bridkosti dan, oj dan solzan.
Težko bilo se je ločiti, o solze vse, ves jok zaman.
20. Solza bo tvoj grob rosila, dokler večnost naju ne bo združila.
21. Lahka vama bodi zemlja domača in vse vama Bog naj stotero poplača.
22. Nasvidenje med zvezdami.
23. Mama, ata, brat Andrej, zapustili ste nas, a v srcih ste vedno pri nas.
24. Dom miru. 3x
25. Vse trpljenje je nehalo, tih in miren je ta kraj.
Truplo bode tukaj spalo, duši daj Bog sveti raj.
26. Si bil naš očka, več te ni, prehitro nas zapustil si.
Naše srce se rosi, ker te videti več ni.
27. Naš zadnji dom.
28. Počivajte v miru. 6x
29. Moja solza ti bo grob rosila, dokler me ne bo gomila krila.
30. Mir je vaš, a spomini so naši. 1936
31. Delo trpljenje, bilo je vaše življenje.
32. Odšel od nas si brez slovesa, naš dragi atek, mož in sin.
Ostal na tebe, kot kristal, bo čist spomin. 1959
33. Srce je dalo vse, kar je imelo, nobene bilke zase ni poželo.
34. Bolezen je močnejša bila, od življenja lepega.
Si nas zapustila, za vedno nam odšla. 1969
35. Grob prerani tvoj je to, zato ti naj lahka zemljica bo.
36. Spomin na mater pokopano, komu ni drag, komu ni svet.
Umrje mati vsem prerano, naj tudi sto dožije let.
Posestnica na Arlici. 1912
37. Kako bi zabil to gomilo, kjer blago tvoje spi srce.
Ki za narod verno bilo, ves čas, do zadnjega je dne.
Posestnik in mnogoletni župan na Arlici. 1894
38. Tiho bodi mi ob grobu in ne kliči me nazaj.
Dosti na svetu smo trpeli, lepo nam je tukaj zdaj. 1943
39. Milo kličem s temne jame, moli o prijatelj zame.
Posestnik na Arlici. 1902
40. Roke sklepa, otrok hvaležni, materi mili venec spleta.
Na vas misli, za vas moli, za vso skrb, ljubezen milo.
Bog vam ljuba mati daj plačilo. Spomin hvaležnih otrok. 1912
41. Solza, žalost, bolečina te zbudila ni.
Ostaja bridka bolečina, ki vsak dan bolj boli. 1955

Pokopališče v Ribnici na Pohorju

42. Pravičnost je večna in neumrljiva. 1918
 43. Tukaj živimo samo trenutek proti večnosti.
 44. Težko se je ločiti, še težje pozabiti.
 45. Nasvidenje. 2x
 46. Preskrbna bila ste nam mati, kazali ste nam pot v nebo.
 To ozko pot zatajevanja, ljubezen pravo, pot strmo.
 Križ sveti pa nam govori, da vidimo se nad zvezdami.
 47. Nad grobom tvojim burja brije, a v njem miruje vsak vihar.
 48. Ko bi solza vas zbudila, ne bi vas zemlja krila.
 49. Ihrem edlen Vater gewidmed, von seien dankbaren. Kindern
 1903, 1899, 1898, 1892
 50. Kako pozabil bi gomilo, ker solz nebroj je poškopilo.
 51. Delavcem v gospodovem vinogradu, plačnik naj bo Delilec
 večnega miru!
 Peter Mravljak 1838, Anton Lobenwein 1865, Franc Mandeliček
 1909,
 Alojz Vrhnjak 1950, Franc Bračič 1955 – zlatomašnik.
 52. Naj počiva v miru.
 53. Auf Wiedersehen!
 54. Vsi Jezusa prosite, naj tamkaj združi nas.
 Dragi moji za me molite, prosil bom jaz za vas.
 55. Sladko spavajte draga oče, mati, brez trpljenja, brez ovir.
 A v nebesih večno uživajta za plačilo večni mir.
 56. Vse mine, le večnost ostane.
 57. Ostali boste večno z nami.
 58. Slovo bilo je boleče.
 59. Dolgost življenja našega je kratka.
 60. Naš tihi dom. 2x
 61. Na grobu tvojem že spomin stoji, v naših srcih pa verjeti ni,
 da dragi mož in oče, mrtev si že ti.
 62. Za trpljenje vaših dni, naj bog plačilo vam deli.
 63. Tu v grobu mirno spite, v naših srcih še živite.
 64. Ne jokajte, preveč sem pretrpel, le večkrat k meni pristopite
 in v lepem me spominu ohranite. 2x
 65. Nepozabljen od staršev in sestre. 1945
 66. Počivajte v miru božjem.
 67. Le pridite tiho k mojemu grobu in ne kličite me nazaj,
 saj tudi vidva bosta prišla k meni uživat večni raj.
 68. Slovo nam seka bridke rane, solze rosijo nam oči,
 oj z bogom dragi naši vsi.
 69. Nekje v tebi je bol bila, a zamahnili si z roko,
 češ zmagal bom, močnejši sem, pa vendar ni bilo tako.
 70. Bil si trden kakor skala, bil pokončen kakor hrast.
 In prišel je dan usode, ki je zrušil skalo, ki je zlomil hrast.
 71. Kot bil je svetel žar mladosti, tako je temen mrak bridkosti.
 72. Le srce in duša ve, kako boli, ko več vaju ni.
 73. Omahnile so pridne roke, utihnilo je zlato srce.
 74. Usoda je bila močnejša od življenja. 2x
 75. Počivajte v večnem miru.
 76. Bledje lučke, tih večer, bog daj rajnim večni mir.
 77. Moja solza ti bo grob rosila, dokler me ne bo gomila krila.
 78. Življenje trpljenje, smrt odrešenje.
 79. Prezgodaj šla si Ti od tod,
 otrokom bila si mamca blaga, naj večni mir Ti da gospod.
 80. Ko greš mimo, moli in postoj, saj kmalu prideš ti za menoj.

81. Vam ljubezen, nam bolečina.
 82. Ostala nam boš v spominu.
 83. Skozi grob, ta temna vrata, se odpre nam hiša zlata.
 84. Tukaj počiva ... roj. 15. Sušca 1828, umerla 10. Grudna 1898.
 85. Zaman te iščejo naše solzne oči, tebe več ni,
 zate le svečka na preranem grobu gori.
 86. Žalujoči otroci Tihi dom.
 87. Naj jim bo lahka zemlja.
 88. Počivaj v miru.
 89. Pod grudo težko dragi spe, v srcih naših še živite.
 90. Tu v grobu mirno spiš, a v srcih naših še živiš.
 91. Niti zbogom nisi rekel, niti roke nam podal,
 neusmiljena te smrt je vzela, a v naših srcih vedno boš ostal.
 92. Za vse trpljenje težkih dni, naj bog plačilo vam deli.
 93. Prezgodaj si se mlada ... ločila od nas,
 da pri bogu vidimo se, to tolaži nas.
 94. A. P. roj. 16. 11. 1840, umerl 10. 12. 1920
 95. K.P. r. 1871 u. 1964 K.J. r.1873 u.1949
 96. Žalujoči vsi njegovci.
 97. Vem, da se bomo še objeli in se spet lepo imeli.
 K.V.r. 1907 u. 1975 K.I.r. 1908 u. 1975
 98. Kaj vzela nam je smrt, trohnoba, to pomnimo mi tja do groba.
 99. Naj v miru počiva.
 100. Prezgodaj draga žena prišla ločitev je med nama,
 že iz otroških let bila tvoja pot s trnjem je postlana,
 za vse dobrote tvoje pri bogu boš obdarovana.
 101. Nobena noč ni tako temna kot se zdi, vsaka solza nekaj
 sporoči.
 Čeprav mi krvavi srce, nikoli ne pozabim tvoje ime.
 102. Dobroto ljubezni, vse tvoje skrbi,
 povrne ti on, ki plačilo deli.
 103. Zakaj usoda tako kruta si.
 104. Tukaj počiva France Duler roj. 1. 12.1 918
 Umril za svobodo domovine 27. 11. 1942
 105. Nasvidenje pri bogu.

ODLOŽITI SMO MORALI TUDI VADBO JOGE

Virus, ki je zajel našo deželo, je tudi nam osmim ženskam preprečil vadbo joga, na katero smo redno in z veseljem prihajale vsak teden.

V letu 2020 smo se srečale le nekajkrat. Pogrešamo vadbo pod nadzorom umirjenega, prijaznega in sproščenega vaditelja. Joga nam prinaša notranji mir, spoznavanje sebe, boljše zdravje ... Ima pa še veliko drugih prednosti.

Sodelujoče na vadbah smo zapisale:

»S pomočjo joga sem spoznala svoje telo in misli. Joga me pomirja in mi pomaga, da z lahkoto prenašam stres.«

»Joga je zame najboljša vadba. Veselim se vseh vaj in vsake posebej.«

»Joga je zame nekaj koristnega, sproščujočega in zanimivega.«

Popolna umiritev

Vaja dela mojstra

»Zaradi pozitivnih učinkov vadbe redno prihajam in uživam v vsaki vaji, čeprav me katera tudi precej utruja.«

»Želim si, da se znebimo virusa in čim prej začnemo z redno vadbo. Pogrešam jo.«

»Po naporni službi je vadba zame nekaj lepega, obiskanega s soncem.«

»Ni mi težko iti na vadbo takoj po prihodu iz službe, saj vem, da si bom napolnila baterije.«

»Za mano je v teh letih, odkar smo začeli z jogo, že ogromno ur vadbe in želim si, da bi jih bilo še veliko.«

Nevenka KUTIN

GIBANJE KREPI ZDRAVJE

Virus, oh, ta nadloga je preprečila oz. okrnila tudi našo vadbo pod vodstvom Tjaše Havnik iz Radelj ob Dravi, ki je inštruktorica skupinske fitnes vadbe in vaditeljica pilatesa. Programe vadbe izvaja po krajih na Koroškem.

Na prste obeh rok lahko preštejemo, kolikokrat smo se imele možnost zbrati v šolski telovadnici in se eno uro temeljito razgibavati. Prijazna in vedno pripravljena svetovati nam je Tjaša izbirala vaje,

Za boljši vdih

Krepimo mišice

ki smo jih glede na počutje in EMŠO vse zbrane opravile v svoje in njeno zadovoljstvo.

Upamo, da bo stanje čim prej »normalno« in se bomo lahko spet pridružile vadbi. Kljub vsemu pa ostajamo še vedno aktivne in smo čim več v naravi na svežem zraku.

Nevenka KUTIN

JOSIPDOL, MOJ EDINI, MOJ DOM ZA VEDNO IN POVSOD

JOSIPDOL

Josipdol, tu sem se rodil v hiši skromni moji po starših dedovani, dan po božiču bilo je v decembrski tedaj zimi hladni. Tukaj me mati Marija je rodila, kot tretjega za sestro in bratom me povila, ker pa bilo tedaj je toliko snega, zatorej porodničarka do nas ni prišla.

Oj koliko sreče, radosti in veselja je baje tedaj pri nas bilo, ko tedaj so ime mi dali in sem kot malo dete jokalo. Da Valentin ali Zdravko bom, sta se oče in mati za me odločila, na to imenovanje mene sta se tudi brat Janko in sestra Lojzika veselila.

Sin Zdravko postal sem in od tedaj torej bilo mi je to ime in kar kmalu sem spoznal, kako bridek in nemilosten ta svet je. Že potem, po nekaj letih, smo v planine k starim staršem se preselili, v jeseni megljeni in hladni bilo je, ko smo Josipdol rodni moj zapustili.

In tedaj, ko zapustil prvič sem ognjišče naše in moj rodni dom, spoznal sem, da od Kolariča se nekoč domov spet vrnil bom. Hladnega bilo je oktobrskega večera, ko je mati zaskrbljeno skozi okno strmela, da sina že več ur ni doma, tema in mrak pa sta vedno bolj nad nas se spuščala.

Potem pa spomnim se, kako od doma tedaj je mati v gozd odšla, v snega polno, megleno, kruto, polno negotovosti, da sina bi poiskala. Po nekaj urah mati vrne se drugačna kot smo jo poznali in v hiši se pojavi, vsa je v solzah trepetala in v žalosti dejala, da brez sina Jankota smo ostali.

Da! Spomnim se bridkosti in začetek mojega življenja prežetega tudi trpljenja, ko v hiši in srcih naših Uranovih od tedaj ni bilo več ne radosti in ne veselja. Premlad sem bil, da vse to okoli tega tedaj bi jaz vse doumel, a vsaj na to, da v rodni Josipdol sem vrnil se nazaj, sem bil vesel.

Oh, mati moja, koliko so tedaj z očetom mojim in sestro mojo skupaj pretrpeli, ko v kotu sem igral se in videl, kako so jokali in za bratom premolili. V preran grob si, brat moj Janko, tedaj ti nam odšel, vsak dan pa spraševali smo se, zakaj te Bog od nas tako rano je odvezel.

Leta, meseci, tedni v čas neskončen minevajo in dnevi nam tečejo, a spomini na otroštvo in brata mojega mi za vedno ostanejo. Kasneje še dedek in babica Kolaričevi so umrli in nas zapustili, tako nekoč živahna domačija ostala prazna je in pusta tam na planini.

MOJ

Minila potem so leta, ko mi otroci Josipdola v šolo v Ribnico smo obiskovali, včasih tja peš čez Aucigarja ali Lipuža smo s šolskimi torbami ga užgali. Naj bo dež, naj bo blato, megla, poletje ali zimski hladen mraz, nič na poti v šolo Josipdolske nas otroke ni ustavilo tisti čas.

Omenim, da kar pomnim v vasi naši, vedno otroci skupaj smo se igrali, tudi kasneje kot Titovi mladinci smo raznih prireditvev in delovnih akcij se udeleževali. Po končani šoli vsak po svoje smo morali poklice si poiskati, fantje pa tedaj kasneje še dolg domovini Jugoslaviji smo dolžni bili odplačati.

Jugoslovansko vojsko so fantje tedaj vsi služili, zatorej domove rodne in ognjišča smo zapustili. Iz Josipdola od domačih naših, punc, prijateljev odšli smo za leto dni, da postali iz fanta moški zreli bomo, so nam to starejši povedali.

EDINI

Eh, sem zamahnil tedaj z roko, zmogel tudi to bom kot vsi, sem si dejal, to, da leto dni v vojski v Makedoniji, v Skopju bom to eno leto že prestal. Videl in spoznal sem veliko tam tedaj tujih stvari, reči in ljudi, priložnost tedaj imel sem videti, kako narod v drugih republikah živi.

Da tudi preživeli to izkušnjo mladinci Josipdolski smo mi žilavi ter domov v Josipdol vrnili k svojim kot moški smo se zdravi in živi. Takoj potem si službe smo primerne si zopet poiskali, da v livarni, kammolomu ali drugje si plačo za kruh bi zaslužili.

In tako le čez leto ali dve na vrata Slovenije potrkala je vojna, tedaj razpadala Jugoslavija je bivša domovina in odnesla številna je življenja. Slovenci skupaj složni, pogumni in ponosni tedaj od sovraga tega smo se obranili, da prvič v zgodovini si svojo lastno državo, usodo in oblast bi priborili.

Naj na to za vedno bodimo ponosni kaj storili smo tedaj, za mali narod, za zamejce naše naj pomni se ta boj za v vekomaj. Da majhni narod nas Slovencev, kateri vedno pod jarmom tujcev je trpel, izboril si zmago in svobodo je, kar cenil ves svet je in pri tem obnemel.

Isti čas se tudi drugod po svetu je marsikaj dogajalo in spremenilo, veliko narodov si nazaj kot mi Slovenci svobodo si je izborilo. Tako nastale nove so države v pričakovanju mira in svobode, a vse si še do dan danes od bojev hudih tega niso opomogle.

MOJ

Mati moja in sestra pa še vedno za bratom mojim sta molili in jokali, zmeraj in vsakič videl sem to tudi kako na grobu sveče Jankotu sta prižgali. Oče pa, kateri tudi je vedno bolj bolehal in hudo zbolel, je v deževni jeseni v hladni grob potem tudi za vedno od nas odšel.

Od takrat so mati še bolj bolehal in po mnogih operacijah počasi pešali, iz spominov, delu, trpljenju in otroštvu so kaj v zvezek napisali. Kasneje z Makarovič Marijo v prvi knjigi skupni bi to zapisali, kako so Pohorci naši s Kebrom in avtorji ostalimi vse v življenju skozi dali.

Je tedaj videti bilo, da si mama je v pisanju nove moči nabrala, ko tudi o vnukih, pravnukih, življenju, delu in trpljenju je opisovala. Bila ob uspehih našega Draga Grubelnika je zelo vesela, katerega smučarska slava tudi naš Josipdol je obnorela.

DOM

Dolgo let tedaj v Slovenski vojski sem kot vojak na misijah srečeval, predsednike, politike iz Evropskih in drugih svetovnih držav. Ampak vedno in povsod, kjerkoli sem se tam nahajal in živel, moj rodni dom, sorodnike, prijatelje, Josipdol v srcu sem imel.

Od ljudi tam slišal in videl sem veliko zgodb o vojni, ki prinesla veliko je trpljenja, o bojih, porušeni domovi, sirotah in kako odnesla premnoga je življenja. Vemo, da hudodelci ti še danes tam nekje se skrivajo in živijo, a vedo naj, da pravica najde jih povsod, pa čeprav vse skozi pred njo bežijo.

Misleč obračal zmeraj s srcem sem se v moj rodni Josipdol nazaj, kjer v dolini z bistrim potokom, gozdovi in travniki meni je bil kot raj. Kjer krošnje se v vetru pozibavajo, kjer rožce cvetijo in ptički pojo, tam leži naš Josipdol in ob mislih nanj sem mi usta nasmehnela.

ZA

Zelo hudo mi je bilo, ko mati mi je en dan vsa v žalosti v solzah dejala, da Lojzika, sestra moja in njen mož Vojko vedno bolj sta shirana in bolana. Da od boleznih rakavih, ki so širile se, je oba že močno izčrpala, tako tedaj sva v solzah, žalosti in krutosti za nju oba molila.

A kot vedno do sedaj, niso pomagale niti molitve niti potoki solza, naše vse, da ozdravela bi oba vsaj malo od zahrbtnih in počasne bolezni te. Tega leta prvo se od Vojkote smo domači, ostali vsi se poslovili in ga v grob položili, čez mesece tri pa Lojziko sestro smo poleg Grete in Franca ter Vojkote še pokopali.

VEDNO

Veliko trpljenja je prestala in veliko solz skozi vsa ta leta moja mati je prelila, o izgubljenem sinu, možu, sedaj še hčerko v prerani grob je položila. So pa nekateri iz kraja našega z mamo mojo, očetom in z mano grdo ravnali, nas žalili, zmerjali, sramotili, poniževali in o nas lagali.

Enkrat, nekega dne, se oče vrnil domov zlomljenega nosu in krvavega je obraza, zvedeli kasneje smo, da družina enih topli so ga, a jim ni nastavil še drugega obraza. Njih tedaj že veliko v Josipdolu je bilo, tudi sedaj po 40-ih letih ostalo je tako, mene več ne tepejo s pestmi, a z lažmi, posmehovanjem, verjemite, tudi to boli.

Da laži, prevare, hudobija, spletke njihov so vsak dan, to ve vsak in sprašujemo se, kako njim postaviti se v bran. Dejali so mi, da ne pomaga, četudi pomagaš njim in klanjaš se jim vsak dan, ko naredil boš samo edino napako, ali se uprl njim, boš za vse najbolj usran.

Neizmerno rad v raznih društvi prostovoljno zastoj sem od nekdanj sodeloval, za to svoj čas, denar, znoj, skrbi za skupnost našo sem daroval. Čeprav naredil vse zastoj sem in še kaj, sem nekega dne odveč nekemu bil postal, odvrgli so me, z lažmi zaničevali in z vsem mojim trudom nato se je drug obdal.

O katerih se imena gre, ne bom opisal in jih izdal in tudi se tako z njihovimi nivoji ne bom izenačeval. Tudi če znanci, prijatelji do tebe hudobni bodo postali, ne skreni s poti, pošten, priden in čvrst vedno bodi so mati mi dejali.

Vsi Uranovi, Feferlov Anzek

IN

In da življenje lahko tako kruto od nekaterih ljudi na tem svetu je, to opazil, videval od malega sem tudi in zavedal sem se že, V materi moji pa videl borko za pravico sem, tudi ker veliko je pretrpela, včasih se dvignila je z glasom, da vsakega največjega sovraga je obnemela.

Noč postala je dolga in temna, ko zdravnik tedaj k nam je prišel, upanja za slabo srce bolne moje mame ni več imel. Ko sonce je tisto sobotno jutro počasi vzšlo, mame Uran Marije med nami ni več bilo.

POVSOD

Poslovili smo od naše mame se oktobrske srede znanci, Josipdolčani in ostali, vnuki Sandi, Primož, Matej, pa pravnuki Isabel, Kevin in Mitja so pri grobu stali. Sorodniki od daleč in blizu so na pogreb pesnice iz Josipdola tudi prišli, na mamino željo smo potem v restavracijo Ribnica na sedmimo odšli.

Orniki, Kvasniki, Pogorelci ter drugi sorodniki in domačini tedaj ob mizi po pogrebu mame smo še kaj pojedli in se okrepčali. Preden so domov na pot odšli, o življenju Kolaričeve Micke smo še kaj povedali, da bi nazadnje ožji domači, vnuki in pravnuki kot poslednji še ostali.

Vedno vsakemu, tudi hudobnim, nesebično ponudil sprave sem roko, a kaj ko nekaterih opazil sem, da izkoriščali so me, iztrgali bi mi dušo in telo. Že drugi dan po pogrebu matere deležen bil sem sramovanja, pri tem ni ta pokazal niti kanček vesti in obžalovanja.

So tudi punce, ženske lepe, ki v mojem življenju nekaj njih je bilo, z radostjo, ljubeznijo in spoštovanjem do njih iz mene se je gledalo. Mladost, čas neusmiljeno vsak dan nam mineva, tako s Tatjano v skupno sedaj prihodnost se zazreva.

Odšla na potovanja večkrat skupaj sva midva, kjer domače Josipdolčane sva srečala, tako po Sloveniji in še marsikje tudi po Dalmaciji sva se potepala. V Kaliforniji, Nevadi in Arizoni, tudi na reki Kolorado za mojih 50 let sva bila, bilo tam je res lepo, a najlepše je v Josipdolu, tam, kjer smo doma.

Da živel v miru, zdrav še na leta srečen bi, to res bilo bi lepo, a ko umrl bi, želim si ali v miru doma v Josipdolu ali kot vojak za Slovenijo. Do tega pa upam še, da daleč je in da še živel kar se da dolgo bi, da bi za Slovence, Pohorce naše še kaj v Ribniške novice napisali.

(Josipdol, 18. 2. 2021)

Z MOTORJEM PO JUŽNI AMERIKI

Ob vseh prepovedih potovanj zaradi epidemije Covida-19 se zelo rada spominjam trenutkov, ki sem jih doživela, ko je bilo potovati po svetu še dovoljeno in brezskrbno. Sama zelo rada potujem, ampak moram povedati, da mi v času epidemije, ko sem bila doma v Josipdolu, ni manjkalo prav nič. Le še bolj sem začela ceniti lepote našega kraja in kakovost domačih izdelkov.

Konec meseca decembra 2018 sem se sama odpravila z letalom v Bolivijo, državo v Južni Ameriki. Pristala sem v glavnem mestu La Paz, ki leži na več kot 4000 metrov nadmorske višine. Na letališču me je z motorjem pričakal slovenski popotnik in fotograf Zvone Šeruga. Zvone je bil v Ameriki že par mesecev prej, saj je z motorjem prepotoval že Argentino, Čile in južni del Bolivije. Že prej sva se dogovorila, da se mu pridružim na letališču v glavnem mestu Bolivije in ga spremljam na motorju vse do Ekvadorja.

Bolivija je bila zame najbolj zanimiva, saj je ena izmed manj razvitih držav v Južni Ameriki. Spotoma sva šla na obisk še k Slovenki Tini, ki živi v Boliviji v zelo majhni vasi med ameriškimi naravnimi zdravilci – šamani. Skupaj smo vstopili v novo leto 2019, sicer

Predajanje čestitk nevesti ob poroki

Tradicionalni glasbeniki na poroki

Tako je potekala pot celotnega potovanja

V družbi bolivijskih domorodcev

6 ur kasneje kot v Sloveniji, zaradi časovnega zamika. Vasica je bila zelo avtentična. V njej so prebivali sami domorodci, ki se imenujejo Kallawayi. Tam še niso slišali za toaletne prostore ali kopalnico, zato smo se morali znajti drugače. V tej vasi smo bili povabljeni tudi na poroko. Bili smo prvi Evropejci, ki smo lahko prisostvovali njihovi poroki. Glede obredov so zelo zaprti in ne dovolijo tujcem, da jih motijo. Iz te vasice sva se z Zvonetom odpeljala z motorjem proti jezeru Titikaka, najvišje ležečemu plovnemu jezeru na svetu. Jezero sem si zagotovo predstavljala manjše. V resnici je jezero po površini veliko za polovico Slovenije in leži na nadmorski višini 4000 metrov. Na takšni nadmorski višini me je zmotilo sonce, ki te lahko hitro opeče. Domačini seveda ne poznajo zaščitnih krem, zato so večinoma vsi opečeni po izpostavljenih delih. Zaradi takšne nadmorske višine sem dobila tudi višinsko bolezen. Ob manjši vsebnosti kisika v zraku tudi možgani dobijo manj kisika. Posledično sem občutila slabost in glavobol. Domačini to bolezen zdravijo s kokinimi listi, ki so popolnoma naraven produkt in veljajo pri njih za poživilo, podobno kot kava. Tudi sama sem jih poskusila in bilo mi je bolje. Z motorjem sva nadaljevala čez mejo v Peru in še vedno občudovala čudovite razglede mogočnih Andov. Zvone mi je vedno govoril, da je vesel, da je na tem delu poti z njim trpežna Pohorka, ki ji nič

Postanek ob poti

Hrana na ulici, Ceviche – surove ribe in surove školjke

Čudovita narava

Ustvarjanje medkulturnega stika

ne pride do živega. Na motorju naju je zaradi tamkajšnjega gorskega podnebja in nadmorske višine (do 5000 m) večkrat dobil dež in sneg. Ob vsem tem pa se je kdaj zgodilo, da še prenočišča nisva našla pravi čas. Ampak na koncu se je vedno vse poklopilo, stik z njihovo neokrnjeno naravo in domorodci odtehtajo vse manj prijetne dogodke na tem potovanju. Peru je bil že malo bolj razvit kot Bolivija, bolj zgodovinsko in kulturno obarvan ter bolj turističen. Tukaj sem poskusila tudi njihovo tradicionalno jed, ki jo imamo

Evropejci za hišno žival – morskega prašička, ter še veliko drugih jedi, ki jih doma ne bi nikoli poskusila (meso lame in alpake, 4 leta star krompir, žabji napitek ...). Imajo precej bogato kulturo, ki jo je hitro občutiti ob stiku s prebivalci. Z motorjem sva zavila tudi na obalo, kjer so bile temperature čisto poletne. Po snežnem metežu na motorju, kakšen teden prej, je bil skok v morje prav prijeten. Za Perujem je sledil Ekvador, ki me je najbolj spominjal na Evropo. Tukaj se veliko ukvarjajo s poljedelstvom in živinorejo. Tudi razvitost se je najbolj približala evropskemu standardu. V glavnem mestu Quito sva se z Zvonetom poslovila. Že čez en teden pa mu je družbo na potovanju prišla delati njegova žena Romana. Po več kot enomesečnem potovanju sem konec januarja 2019 odletela nazaj v Slovenijo, kot sem načrtovala.

Z Zvonetom je bilo zabavno potovati, saj je pred leti že potoval po teh krajih in je že vnaprej vedel informacije, ki jih klasični turisti ne vedo. Z motorjem sva se lahko zapeljala v manj turistično oblegane kraje in zaradi tega bolj pristne ter prepredene z njihovo kulturo. Hvaležna sem za novo izkušnjo, ki se je bom spominjala celo življenje ter z odprtimi rokami sprejemam vse izkušnje, ki me še čakajo, takoj ko bodo potovanja po svetu spet mogoča.

Otroci v vlogi pastirja

Helena SMONKAR

(Avtor vseh fotografij v prispevku je Zvone Šeruga.)

ŠD HUDI KOT V »COVID« LETU 2020

Pam Brown je nekoč zapisal:

*»Svet je tako prostran in vsak od nas tako majhen –
a če nas povezuje prijateljstvo, smo velikani.«*

Zato v športnem društvu (ŠD) Hudi Kot poskušamo gojiti prijateljstvo ter preudarno, vendar z odločnimi koraki, stopamo začrtanim ciljem naproti.

ŠD Hudi Kot je društvo z dolgo tradicijo in ko se v to združijo še dobra volja, pogum, vztrajnost in velika želja po izpolnitvi začrtanih ciljev, se zdi, da tega nič ne more ustaviti.

V realizacijo del in izpeljavo planiranih prireditev za leto 2020 je tudi v naše ŠD močno zarezala epidemija virusa COVID-19, saj vseh prireditev, kljub naporom, ni bilo možno izpeljati.

Smo se pa zato člani in članice športnega društva toliko bolj posvetili tistim prireditvam in delom, katere smo lahko glede na dane razmere izvedli.

V spomladanskih mesecih smo se tako člani kot veterani nogometnih sekcij redno udeleževali rekreacije v telovadnici v Dravogradu in Radljah ob Dravi ter ob petkih in sobotah še v telovadnici OŠ Ribnica na Pohorju, seveda kolikor so nam omogočali ukrepi za zajezitev epidemije.

Člani in veterani nogometne sekcije smo odigrali tri četrtine ligaških tekem, saj je bilo ligaško tekmovanje zaradi poslabšanja epidemioloških razmer s strani vodstva obeh lig prekinjeno in odpovedano.

Članom ekipe KMN Hudi Kot Bar Šuler se je po dolgih 42-ih letih truda in prizadevanja le uspelo prebiti na drugo mesto v tekmovalni skupini B in si s tem omogočilo uvrstitev v tekmovalno skupino A, za kar jim gredo vse čestitke.

Podprvaki tekmovalne skupine »B«. Ekipa KMN Hudi Kot Bar Šuler s sponzorjem. Stojijo od leve proti desni (Janja Šuler, Manuel Vajs, Rajko Prapertnik, Damjan Stramec, Miha Fric, Uroš Mithans, Maks Šuler). Spodaj čepijo od leve proti desni (Ladinek Damjan, Žan Pečovnik, Andrej Muzlovič, Peter Prapertnik)

Izkop in postavitve drogov – »še dobro, da ni veliko kamenja« – april 2020

Kot je običajno, so prvi spomladanski meseci za naše športno društvo zelo delovni in tudi to leto ni bilo nič drugače. Takoj, ko so nam vremenske razmere dopuščale, smo pričeli z izgradnjo razsvetljave na travnatem igrišču. Najprej smo morali zmontirati in postaviti drogeve, na katere so se namestili reflektorji.

Ko so bili drogevi postavljeni, smo skupaj z izvajalcem elektro del Marjanom Grosekom napeljali kable in izvedli priklop.

Zaradi boljše vidljivosti smo morali očistiti okolico igrišča in porezati moteče veje.

Izkop in postavitve drogov – Beno Kramljak, hvala ti – april 2020

Montaža in napeljevanje dovodnih kablov, april 2020. Na lestvi – Peter Prapertnik, spodaj od leve proti desni Rajko Prapertnik, Peter Skarlovnik st., Matej Hudernik

Brez počitka in vmesnega okrepčila pa tudi ne gre. Od leve proti desni Jože Šmid, Damjan Stramec, Jure Turjak, Sašo Švajger, Bogdan Turjak, Franc Mrak, Rudi Šmid, Franc Založnik, Alen Turjak, Dušan Pongrac

Priklop reflektorjev na višini – Marjan Grosek – april 2020

Pa smo le dočakali, da ima tudi naše travnato igrišče sedaj elektriko in reflektorje – 16. 5. 2020

Na levi strani igrišča (proti potoku) smo bili primorani namestiti novo zaščitno mrežo, saj je imela žoga zaradi odstranitve vej in grmovja prosto pot do potoka.

Z zadovoljstvom pa lahko povemo, da nam je v letošnjem letu le uspelo prenoviti tudi našo hišico in ob piknik prostoru postaviti veliko mizo s klopmi.

V mesecu juliju je ŠD na travnatem igrišču organiziralo piknik za vse člane in članice ŠD, na katerega so bili povabljeni tudi naši sponzorji, donatorji in tudi župan Srečko Geč.

Dokončanje še zadnjih malenkosti v elektro omari. Izvajalec Marjan Grosek in njegov pomočnik, podpredsednik ŠD Hudi Kot Matjaž Pušnik – april 2020

Obrezovanje motečih vej na višini cca. 9–12 m. Na lestvi – Peter Prapertnik, spodaj opazujeta delo na višini – Rajko Prapertnik in Matjaž Pušnik

Montaža zaščitne mreže. Od leve proti desni: Založnik Franc, Pušnik Matjaž in Ravnjak Matej

Z velikim veseljem lahko povemo, da smo kljub težkim časom zaradi epidemije COVIDA-19 lahko izpeljali vse zgoraj omenjene prireditve in dejavnosti, organizirali 12 delovnih akcij, na katerih smo opravili 409 delovnih ur. Velika večina delovnih ur se je opravila ob ureditvi razsvetljave in okolice našega travnatega ter asfaltnega igrišča.

Tukaj se moram zahvaliti vsem, kateri ste na kakršen koli način pomagali, da ima sedaj tudi naše travnato igrišče elektriko in razsve-

Izdelava novih klopi, Peter in Branko Prapertnik – junij 2020

Po odlično opravljenem delu pa nam je predsednik le privoščil malico – april 2020. Od leve proti desni Rajko Prapertnik, Jure Turjak, Matjaž Pušnik, Alen Turjak, Branko Prapertnik, Peter Prapertnik, Ruda Šmid, Bogi Turjak, Franc Mrak, Damjan Stramec, Jože Šmid

Stara kuhinja, ki je odslužila svojemu namenu – junij 2020

Montaža nove kuhinje – avgust 2020

tljavo ter vzorno urejeno okolico, saj vsak obiskovalec našega travnatiga igrišča z velikim navdušenjem pove, kako lepo je pri nas.

Da pa bo naše ŠD Hudi Kot nadaljevalo trend uspešnosti ter pripadnosti kraju in krajanom še naprej, imamo v tem letu v načrtu izpeljati že vse prej omenjene prireditve, katere so že stalnica v našem programu. Izpostavil pa bi nekatere večje:

- Organizacija 27. Vodušekovega memoriala, organizacija »Bolfanške« lepe nedelje ter konec meseca avgusta še veteranskega turnirja. Ponovno pa bo ŠD kandidiralo za izpeljavo zaključnega turnirja v malem nogometu za veterane in člane.
- Organizacija dveh pohodov za člane, članice in simpatizerje ŠD Hudi Kot.
- Na vaškem domu moramo po sanaciji vdora vode v spodnje prostore skupaj z občino nazaj položiti robnike in nato še tlakovce. Prav tako bo potrebno spodnje prostore ponovno prebeliti.
- Postavitev nove ograje na asfaltnem igrišču.

Zavedamo se, da so cilji visoki in da zahtevajo tudi finančna sredstva, zato pa upam, da nam bo na pomoč priskočila tudi Občina in seveda naši zvesti sponzorji.

Športni pozdrav!

**Športno društvo Hudi Kot
Matej HUDERNIK**

DRUŠTVO ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL

Prav gotovo lahko trdimo, da je bilo leto 2020 drugačno prav na vseh področjih naših življenj. Cilje, ki smo si jih zastavili na zadnjem zboru članov, zaradi Covida-19 ni bilo možno izvesti v celoti. Kljub nastali situaciji smo se člani društva tako ali drugače odzvali na nastalo situacijo in skušali ostati aktivni in delovni.

Ko se začne prebujati narava, se običajno začnejo tudi aktivnosti v našem društvu. Rekreativno v dvoranah nadomestijo športne aktivnosti na prostem, ki jih spremljajo tudi nujna vsakoletna vzdrževalna dela. Bolj kot se bliža poletje, več dogodkov imamo načrtovanih – od tradicionalnega nogometnega, odbojarskega in teniškega turnirja do raznih neformalnih in formalnih druženj znotraj društva.

V letu 2020 smo več časa posvetili obnovi in vzdrževanju obstoječih športnih objektov. Teniška sekcija je športnemu kompleksu dodala sveže barve, njeni člani so v sproščenem vzdušju in z dobro voljo prebarvali hišo ob igrišču. Občina Ribnica na Pohorju je omogočila, da lahko igralci tenisa v večernih urah še bolj uživajo v rekreaciji, saj so na tenis igrišču v Josipdolu nameščeni novi, močnejši in primernejši reflektorji. Tudi odbojarska sekcija bi se rada zahvalila županu ter vsem sodelujočim pri projektu, saj so zelo zaželeno namestili tudi ob odbojarskem igrišču. Tako lahko sedaj prav vsi uživamo tudi ob igranju odbojke v nekoliko poznejšem terminu, kar je ob toplih poletnih večerih odlično. Tudi nogometni sekciji nista počivali na preteklem delu. Mladi nogometaši so zavihali rokave in pokazali mišice ter postavili nove hišice ob asfaltne igrišču. Veteranska sekcija nogometašev je ob prenovi lesene hiše ob igrišču uspela organizirati dogodek v letu 2020. Pridne roke naših nogometašev so nekdanji nadstrešek spremenile v pravo hišico za druženja. Ker prav vsak nekaj zna in so vsi mojstri za vse, je notranost hišice dobila novo podobo: obložili so stene, napeljali elektriko, namestili okna, pritr-

Reflektorji

Veteranska ekipa na turnirju

dili klopi in mize; hiška je dobila nov namen – postala je prostor za medgeneracijsko druženje. Ob tem bi se sekcija veteranov še enkrat rada zahvalila vsem sponzorjem, ki so tako ali drugače pripomogli k oblikovanju prostora. Veterani so prevzeli organizacijo zaključnega turnirja pokalnega veteranskega tekmovanja in ga uspešno izpeljali. Na turnirju v mesecu juniju je sodelovalo 6 ekip (domači Josipdol, ekipa Gold Pub, Vuzenica, Dobrava ter ekipa Andre d.o.o.), ki so po turnirskem sistemu odločile, kdo je najboljši. Pokala so se razveselili tudi domači nogometaši. Še večje zadovoljstvo, kot osvojen 2. mesto, je bilo zavedanje, da je dogodek vsem prisotnim – kljub nekoliko slabšemu vremenu se je zbralo veliko ljudi – ponudil vsaj košček normalnosti in omogočil druženje na športen in zabaven način.

Ko potegnemo črto pod tem letom, vidimo, da smo dobro izkoristili nastalo situacijo in tako še bolj obogatili društvo. Seveda brez pomoči Občine Ribnica na Pohorju, župana Srečka Geča, naših občinskih svetnikov in naših številnih članov društva in podpornikov tega ne bi uspeli izvesti, zato se zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali uresničiti dolgoletne želje.

Ker je leto 2021 volilno leto v društvu, se tako poslavljam s tega mesta in odhajam novim izzivom naproti.

V DŠR Josipdol bo zavel nov veter, nov odbor se bo spoprijel z izzivi in skušal nadaljevati dobro delo dosedanjih vodij. Svoje znanje in izkušnje bom predala naslednji generaciji, sama pa bom ostala športno aktivna in vpeta v dejavnost društva.

Zahvaljujem se Kaji Forneci za pomoč pri pisanju tega prispevka.

Društvo za šport in rekreacijo Josipdol
Danica LADINEK

Barvamo hiško

Dejan na delu

Franc na dolžnosti

ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU

Aktivnosti našega društva so se v letu 2020 začele na belih strminah ribniškega smučišča. Zima, ki sicer ni bila bogata s snegom, nam je omogočila smuko januarja in februarja in takrat nismo slutili, kaj nam bo prineslo leto, ki je bilo pred nami. Kot že vrsto let smo slovenski kulturni praznik preživeli skupaj s člani Slovenskega društva za celiakijo. Kljub pomanjkanju snega smo uspešno organizirali njihov zimski športni dan.

V začetku marca, ko so bile naše aktivnosti usmerjene v pripravo zbora članov, nas je presenetila vest o virusu, ki se je iz daljne Kitajske širil tudi v Evropo in Slovenijo. Takrat smo se spraševali, a bo to trajalo mesec ali dva, zagotovo pa nismo niti pomislili, da bo trajalo leto in še dlje. Žal so se morale zaradi tega organizirane športne aktivnosti prekiniti. Tako je tudi Medobčinska liga malega nogometa tekme prestavila na jesen, a se je po 15. kolu tekmovanje v ligi vseeno predčasno zaključilo. Tako je bilo tudi z ekipo veteranov. Poleti so se naši fantje udeležili pokalnega tekmovanja, kjer je ekipa dosegla 3. mesto.

Dekleta so v tej sezoni po enoletnem premoru ponovno tekmovala v medobčinski odbojkarski ligi za ženske, kjer so do prekinitve tekmovanj odigrale 9 tekem in zasedle peto mesto.

V tem letu smo s sredstvi, ki nam jih je namenila Občina, kljub Covid ukrepom, uspeli urediti novo mrežo na asfaltnem igrišču ob naši osnovni šoli. S tem smo zagotovili večjo varnost igralcev in tudi lepši izgled športnega objekta.

Imamo veliko srečo, da živimo sredi lepega Pohorja in smo lahko individualne aktivnosti izvajali v naravi s sprehodi in tekomo po gozdnih stezicah in travnikih. Seveda nam vse to ne more nadomestiti naših prijetnih druženj na športnih prireditvah.

Kljub veliki želji, da se bodo vsaj delno vrnili dobri stari časi, je sedaj najpomembnejše, da ostanemo zdravi!

*Športno društvo Ribnica na Pohorju
Marija SGERM*

PROSTOVOLJSTVO SE IZKAŽE, KO SO ČASI TEŽKI

V negotovih časih sta človekoljubnost in solidarnost kot obliž na odprto rano. Pomagata prebroditi socialne in duševne stiske. Prostovoljci s svojo dejavnostjo so lučke, ki posijejo v srca obupanih in preženejo strahove. Prostovoljstvo je zelo širok pojem in deluje na različnih področjih našega življenja.

Prostovoljec ni samo tisti, ki pomaga pri plačilu položnice ali pri nese paket hrane. Je lahko samo sosed, ki ponudi prevoz; je prijatelj, ki prisluhne tvoji stiski; je mimoidoči, ki pomaga ostareli osebi, invalidu ... Človekoljubnost in solidarnost sta odraz časa in trenutka, ko ju najbolj potrebujemo. Prostovoljec se ne ozira na nagrade in pri-

znanja. Deluje, ko je potrebno. Ima čut za sočloveka, njegovo vodilo je empatija. Ponudi svojo pomoč, ko je potrebno. Osrečuje ga topel nasmeh ali lepa beseda.

Na tem mestu bi se rada zahvalila vsem prostovoljcem, ki ste v letu 2020 prepoznali človeške stiske, ki ste se odzvali, ko so vas človekoljubne organizacije zaprosile za pomoč, ki ste darovali denar, dobrine, kri ... Ki ste se izkazali takrat, ko so se zrušile gospodarske dejavnosti, ki je zdravstvo doživelo kolaps in ko je cel svet praktično obstal.

*Rdeči križ Ribnica - Josipdol
Judita KOTNIK*

Z UPANJEM IN ZAUPANJEM

*»Človekov čar je v njegovi milosrčnosti«
(Prg 19,22)*

Prvega maja leta 1990 je bila s strani slovenske škofovske konference ustanovljena Slovenska karitas. Tako letos obeležujemo 30. obletnico organiziranega delovanja. Sledilo je ustanavljanje Škofijskih in nato še Župnijskih karitas.

Naša ribniška Župnijska karitas je bila ustanovljena in registrirana 11. marca 2002. Z župnikom Fredijem Mlinaričem, kot predsednikom Župnijske karitas, je bilo izmed članov društva izbrano prvo vodstvo: Marija Grubelnik kot vodja, Judita Kotnik tajnica in Ana Hudernik blagajničarka. Danes naša Župnijska karitas šteje dvajset članov, imamo pa tudi nekaj zunanjih sodelavcev, ki nam priskočijo na pomoč. Delo je bilo v tem letu oteženo zaradi epidemije, vendar smo se trudili pomagati na različne načine. V ospredju je bilo razdeljevanje EU hrane, ki nam jo dostavlja Škofijska karitas Maribor.

Na tem mestu bi se rad zahvalil gasilcem PGD Ribnica na Pohorju - Josipdol, ki nam vedno dajo na razpolago prostor za razdelitev hrane v gasilskem domu. V času prvega vala in stroge karantene pa

so hrano pomagali tudi razvažati. Pomagala je tudi Občina Ribnica na Pohorju in župan Srečko Geč. Tako smo z njihovo pomočjo lahko v preteklem letu razdelili dobro tono in pol hrane.

»Karitas« pomeni služenje drugemu in delo vsakega člana Župnijske karitas je prostovoljno. Lep zgled služenja drugim imamo v svetem Jožefu, možu Device Marije, ki je bil varuh in skrbnik svete družine.

V času, ko naša družba dvomi sama vase, nam ima veliko povedati njegova ponižna in diskretna drža.

Prevzel je skrb in odgovornost za otroka, ki ga ni spočel, a je vseeno vztrajal do konca v svojem služenju in poslanstvu, ki mu je bilo zaupano. Ni zavzemal mesta Boga, a tudi pred njegovim klicem ni pobegnil. Vdano je služil družini, zanjo skrbel in jo varoval.

Papež Frančišek je razglasil, da je letošnje leto posvečeno svetemu Jožefu. Danes, ko se vse bolj zavedamo, kako pomembna je vloga očeta v družini, nas sveti Jožef vabi na pot zaupanja in služenja.

Naj še naprej ostane naš priprošnjik pri Bogu, nas varuje in blagoslavlja.

*Župnijska karitas Ribnica na Pohorju
Blaž KRISTAN*

SPOMINI NA MLADINSKE DELOVNE AKCIJE

Spoštovane občanke, spoštovani občani Občine Ribnica na Pohorju. Dovolite nam, da Vam ob Vašem občinskem prazniku iskreno čestitamo.

Leto je spet naokoli in oglašamo se Vam preko Ribniških novic. Lepo je, ko lahko neka doživetja delimo z Vami in veseli smo, da jih komentirate na Vaš prav poseben pohorski način. Veliko nas je, ki se spomnimo tistih časov in prav je, da še mlajše rodove seznanimo z našim življenjem in našo mladostjo, ki jo je vsak doživel na svoj, poseben način.

Letos smo za Vas pripravili dva članka iz različnih obdobjih in verjamem, da ju boste z veseljem prebrali.

Naš častni član društva, Peter Vražič, je strnil svoja doživetja v naslednjem članku!

Zvezna delovna akcija izgradnja avtoceste Zagreb–Skopje

Takoj po koncu II. svetovne vojne, ko so bila mesta poškodovana ali porušena, uničene ceste, železnice in vsa infrastruktura, je pri obnovi sodelovalo praktično vso prebivalstvo. Sam se spominjam leta 1946, ko sem bil deček star 10 let in sem v Mariboru pomagal dva meseca, vsaki drugi dan, odstranjevati ruševine na Glavnem trgu. Pomagala je tudi moja mama in vsi sosedi iz hiše. Oproščeni dela so bili samo starejši, delavci v tovarnah in bolni.

Oblast v Jugoslaviji se je zavedala, da so urejene in varne komunikacije primarne za enakomeren razvoj republik in medsebojno povezavo prebivalstva. Izdelani so bili projekti in določena prioriteta izgradnje cest in železnic. V petdesetih letih so bile med prvimi: cesta bratstva in enotnosti Ljubljana, Zagreb, Beograd in Skopje. Za železnico pa je bila prva proga Šamac–Sarajevo. Za izgradnjo vsega tega je bila angažirana mladina v obliki delovnih mladinskih brigad, ki so pomagale k hitrejši izgradnji. Imeli smo zvezne, republiške in lokalne delovne brigade. Za izgradnjo avtoceste so bile formirane zvezne delovne brigade iz vseh republik Jugoslavije, ki so jih sestavljali srednješolci, študenti in kmečka ter delovna mladina.

Peter Vražič

Spominska značka na akcijo

Udarniška značka za najboljšo brigadirje

Leta 1959 sem se kot dijak Srednje tehnične šole v Mariboru udeležil zvezne delovne akcije za izgradnjo avtoceste na odseku pri Aleksincu v Srbiji. V brigadi nas je bilo 110 brigadirjev in brigadirjev iz Prve gimnazije, Učiteljskega, Železniške industrijske šole in Srednje tehnične šole, vse iz Maribora. Na akcijo smo se 1. julija 1959 odpeljali v predelanih tovornih vagonih. Še isti dan smo prispeli v Aleksinac, od tam pa s kamioni do kraja Pojate, kjer je bilo pripravljeno za bivanje šotorsko naselje z vso potrebno infrastrukturo. Dekleta in fantje smo spali ločeno v šotorih na dvonadstropnih posteljah. Red v naselju je bil strog. Zelo se je skrbelo za higieno, ki smo jo morali vzdrževati sami brigadirji. Brigado je vodil komandant, v našem primeru tovariš Branko Kodrič iz Srednje tehnične šole. Komandant je bil odgovoren za vse dejavnosti in življenje v brigadi. Določal je dežurne v brigadi, ki so usmerjali vso dejavnost v naselju. Pri tem mislim na: čas vstajanja in odhoda na spanje, jutranji zbor in fiskulturo, odhod na zajtrk, odhod na delo, konec dela in odhod na kosilo ter skrb za prosto dejavno aktivnost kot sta kultura in šport.

Delali smo od 6.00 do 14.00. Kaj in kako bomo delali, so bili odgovorni strokovni profesionalni delavci in izbrani brigadirji, ki so določena dela poznali bolje. Glavna orodja so bila: lopata, kramp, samokolnica, nosila, kladivo in razna manjša orodja. Od strojev so nam bili v pomoč: betonski mešalec, stari kamion, živalska vprega in občasno buldožer.

Delo je bilo fizično težko, zabušavanja ni bilo, bilo je delovno tekmovanje, kdo bo bolj priden in zato nagrajen z značko udarnik. To značko sem dobil tudi jaz in sem na to zelo ponosen še danes.

Zaradi delovne vneme je bilo zelo veliko žuljev na rokah, ki pa smo jih hitro sanirali in ni bilo večjih problemov. Pri delu smo bili enako zavzeti fantje in dekleta, vsak je delal po svojih močeh, ni bilo nobenega priganjanja k delu niti javnega grajanja. Že pri odhodu v brigado nam je bilo rečeno, da gremo predvsem delat, bo pa tudi dovolj zabave, športa in počitka. In tako je tudi bilo.

Ko danes pri triinosemdesetih letih gledam nazaj, na tisti mesec trdega dela, sem mnenja, da je bilo to koristno iz več vidikov:

- V tistem času je primanjkovalo vsega, tudi delovne mehanizacije in delovne sile. Zaradi tega je bila pomoč mladine v velikem številu z lopato in krampom zelo koristna, pomoč za hitrejšo izgradnjo avtocest in tudi drugih objektov.
- Ker je na teh akcijah sodelovala mladina iz vseh republik Jugoslavije, se je tu dejansko kovalo povezovanje med narodi, medsebojno spoznavanje kultur, jezikov, navad in navezovanje prijateljstev.
- Bivanje v naselju z veliko ljudmi je zahtevalo večkrat strpnost, prilagajanje okolju in ljudem ter spoznanju, da je v slogi moč.
- Pri težkem in včasih nevarnem delu je bilo potrebno veliko medsebojne pomoči in tudi kreativnosti.
- Prepričan sem, da je večina brigadirjev in brigadirjev prišla domov zadovoljna, z novimi izkušnjami, novimi poznanstvi in prijateljstvi ter tudi marsikaterim novim znanjem.

Vse povedano je tudi moja izkušnja in zelo rad se spominjam tega obdobja.

Ribnica na Pohorju, 16. april 2019

Peter VRAŽIČ

V Ribnici na Pohorju sta v letih 1984–1985 potekali dve Republiški mladinski delovni akciji in leta 1986 še mednarodni raziskovalni tabor v Josipdolu. Prav iz tega raziskovalnega tabora bo svoje spomine delil z nami vodja tabora, Damijan Bisako.

Mladinsko prostovoljno delo, delovne brigade in akcije so bile na območju Dravske doline ter predvsem nekdanje občine Radlje ob Dravi zelo razširjena in stalna oblika udejstvovanja mladih. Tako lokalne kot tudi republiške mladinske delovne akcije so bile organizirane od zgodnjih sedemdesetih pa vse do zadnje Republiške mladinske delovne akcije (RMDA), Brezno 1987.

Po uspešno izvedeni RMDA Kobansko, 1985 v Ribnici na Pohorju, smo začeli s projektom prenove mladinskega prostovoljnega dela. Potrebne so bile namreč nujne spremembe v smislu bolj inovativnih pristopov in metod organiziranja dela. V duhu priprav na 12. kongres mladih (ZSMS), maja 1986 v Krškem, je dozorevala ideja o organiziranju tabora Josipdol 86. Organizacijska oblika tabor bi tako nadomestila klasične MDA in standardne oblike avtoritativnega vodenja. V sodelovanju s CSD Radlje ob Dravi, Visoko šolo za socialno delo in Občino Radlje ob Dravi smo na občinski konferenci pripravili projekt Mednarodni delovno-raziskovalni in socialni tabor Josipdol 1986 (MDRS).

Od 13. do 15. junija 1986 je bilo na pohorskem Podravju silovito neurje, ki je pomenilo naravno katastrofo za območje Ribnice na Pohorju in Josipdola. Ogromna materialna škoda na infrastrukturi in objektih je terjala takojšnji začetek obnove in pomoči socialno ogroženim družinam. Tako smo v program tabora kot prednostno umestili tudi prostovoljno pomoč pri obnovitvenih delih.

MDRS je potekal od 29. junija do 13. julija. Na njem je sodelovalo 40 prostovoljcev, 20 kadetov in 6 tujcev. Nastanjeni smo bili v šotarih na območju kamnoseškega podjetja. Vsak dan je bil organiziran potek dela in dejavnosti. Dela smo dopoldan opravljali s kadeti in prostovoljci, popoldan pa z vsemi udeleženci. Program del je obsegal:

1. pomoč pri raznih fizičnih opravilih, ki so bila potrebna zaradi posledic ujme,
2. postavitve muzejske sobe in odkrivanje mitološke preteklosti kraja,
3. delo s socialno ogroženimi družinami,
4. organizacijo otroškega vrtca in varstva otrok,
5. razna predavanja ter zabavne prireditve,
6. celostno raziskavo in zbiranje gradiva za knjigo o Josipdolu.

Izvajali smo tudi številne interesne dejavnosti, v katere so bili vključeni tudi domačini. V ta namen smo priredili razna športna tekmovanja, zabavne prireditve, kvize in druge spontane oblike druženja.

Pomoč pri obnovitvenih delih je bila nujno potrebna in zelo dobro sprejeta s strani domačinov. Tuji udeleženci iz Nemčije, Finske, Anglije in ZDA so se zelo dobro vključili v življenje v taboru in pristno okolje Josipdola. Prav tako pa nas je vseskozi navduševala razgibana glažutarska in kamnoseška tradicija ter specifična socialna struktura prebivalstva. Ugotovili smo, da je tabor primernejši kot klasična oblika MDA, saj smo zelo uspešno umeščali nove metode vodenja in organiziranja. Soočanje z raznolikostjo med udeleženci tabora, ki nas je bogatila, in navezovanje pristnih vezi z domačini sta nas utrdila v prepričanju, da se v Josipdol zopet vrnemo. Bili smo hvaležni, da smo lahko z našim prostovoljnim delom prispevali k novim, humanim civilizacijskim tokovom.

Damijan BISA KO

Upamo, da smo Vam nekako prikazali, kako smo se mladi vključevali v življenje, kako smo se kalili, nabirali izkušnje in navsezadnje, še nekaj dobrega postorili!

Prav iz tega razloga smo leta 2019 ustanovili Medobčinsko društvo brigadirjev, ki povezuje vse brigadirke in brigadirje iz UE Radlje ob Dravi ter simpatizerje prostovoljnega dela. Z veseljem povemo, da nas je trenutno vključenih 51 članov. Seveda vabimo medse še vse, ki se nam še niste pridružili. Želimo slišati vaše zgodbe in doživetja, ki jih gotovo ni malo. Vemo, da je iz občine Ribnica na Pohorju sodelovalo na desetine mladih v raznih mladinskih delovnih akcijah širom po Jugoslaviji – VABLJENI!

Žal pa smo se morali posloviti od dveh naših članov, in sicer v letu 2020 od brigadirja, člana UO društva, Lužnik Branka iz Radelj ob Dravi ter letos od častne članice Alojzije Rek iz Ribnice na Pohorju. Imeli ju bomo v lepih spominih!

Na kraju Vam zaželimo še veliko lepih, srečnih in zdravih dni v letu 2021 in se slišimo v naslednjih Ribniških novicah.

Lep brigadirski pozdrav:

**Z – D – R – A – V – O,
ZDRAVO, ZDRAVO, ZDRAVO**

*Medobčinsko društvo brigadirjev Radlje ob Dravi
Nenad LAUKO*

NAGRADNA KRIŽANKA

										 ZAČETEK GESLA	ZBIRKI LISTIN	LEV OBORIN	IVAN SIVEC
										DRŽAVA V ZAHODNI AFRIKI			
										GRŠKI BOG LJUBEZNI			
										DASHIELL HAMMETT ODILON REDON		JAPONSKI OTOK	RAČUNSKI OSTANEK
								 ZMES PLINOV NAD ZEMLJO	POLDRAG KAMEN CEV ZA DOVAJANJE.				
								NADALJEVANJE GESLA					
								GRŠKA ČRKA		ŠPAN.NOG. GONZALEZ TRAVA MANJŠAL.			
AVTOMOBIL PISAT. PEROCI				SEGA DRAGO									
 PROVINCA KANADE	ZAVRNJEN ODGOVOR	IZRAIL NESTJEV	GAIGER ADAM	IVAN PAVLOV	NAJBOLJ. DOSEŽEK PEVKA PUŠLAR				UPRAVNI ODBOR GRŠ. PISEC BASNI				
IZVIRNIK							PESNIK ZAJC NAKIČ PETAR			PRAOČE FENIČANOV 			
NI NAPISAN							ZAPOR, JEČA RESPIGHI OTTORINO			PESNIŠKA FIGURA			
TAVIANI PAOLO		ABDUL MEDŽIČ	OBOK KRAŠKEGA VODNJAKA	NIŽNI TAGIL			PRILOŽENA LISTINA SPRETN. DEJANJE						
KUMINOV LIKER					NIZ.ŽEN. GLAS SUŽENU		KREPELCE						
EKSPR. PESNIK						IRIDIJ LIDIJA ANDOLŠEK	LAH IVAN	ANTON TRSTENJAK OSKAR DANON		NOBELIJ KRISTAN ETBIN			
IMRE KALMAN			SNOV ZA ZAPOLNITEV						OBRAMBNI NASIP				
OCVIRK ANTON			VOLNENO SUKNO				KOŽA MLADIH KOZLIČEV		AVTOR: ANA HUDERNIK	VEK			

Če želite sodelovati v nagradni križanki, izpišite geslo na dopisnico, pripišite vaše ime in priimek ter naslov stalnega prebivališča in dopisnico pošljite na naslov: **OBČINA RIBNICA NA POHORJU, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju.**

Vse dopisnice s pravilno napisanim geslom, ki bodo na Občino prispele do vključno 15. 6. 2021, se bodo uvrstile v nagradno žrebanje. Trije izžrebani bodo prejeli mesečnik za poljudno naravoslovje PROTEUS: POHORJE, ki ga podarja Prirodoslovno društvo Slovenije, Poljanska 6, Ljubljana.

Pravila in pogoji sodelovanja v nagradni križanki Ribniških novic so objavljeni na spletni strani Občine Ribnica na Pohorju, www.ribnicanapohorju.si. Nagrajenci bodo objavljeni na spletni strani in oglasni deski Občine Ribnica na Pohorju.

IZID 21. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI

KAMNOSEŠTVO GRUM, MATJAŽ GRUM s.p.

Josipdol 12, 2364 Ribnica na Pohorju
P.E. Kovaška cesta 100, 2344 Lovrenc na Pohorju
M: 031 482 059,
E: grummatjaz@gmail.com, S: www.kamnosestvo-grum.si

IMONT d.o.o.

Otiški Vrh 156, 2373 Šentjanž pri Dravogradu
T: 02 878 50 82, F: 02 878 54 98,
E: info@imont.si, S: www.imont.si

GROSEK MARJAN s.p.,

Josipdol 57, 2364 Ribnica na Pohorju
M: 041 668 975

POŽARNI SISTEMI d.o.o.

Novorogoška ulica 17, 2204 Miklavž na Dravskem polju
T: 02 62 91 148,
E: darja@pozarnisistemi.si, S: www.pozarnisistemi.si

TURI d.o.o.

Ribnica na Pohorju 30 A, 2364 Ribnica na Pohorju
T: 031782908, E: booking@ribnisko-pohorje.si, S: www.ribnisko-pohorje.si

KOROŠKI ZIDAR, BOŠTJAN VEZOVNIK s.p.

Sv. Primož na Pohorju 67 B, 2367 Vuzenica
T: 041 788 489,
E: koroski.zidar@siol.net, S: www.koroskizidar.si

PODJETJE ZA GEODETSKE STORITVE

GEOMERITVE d.o.o.

Pohorska cesta 15, 2380 Slovenj Gradec
T: 02 882 13 20,
E: info@geomeritve.si, S: www.geomeritve.si

TISA

Jožica Prassnitz s.p.

Ribnica na Pohorju 43, 2363 Ribnica na Pohorju
M: 041 522 343

PAHERNIKOVA USTANOVA

Malgajeva 6, 2360 Radlje ob Dravi
S: www.pahernikovaustanova.si

Partizanska cesta 3, 2000 MARIBOR
Tel.: 08/ 38 49 336

E-pošta: urbis@urbis.si
www.urbis.si

PROJEKTANTI, GRADITELJI, INVESTITORJI

Podjetje Urbis vam nudi celovit prostorski inženiring od svetovanja do pridobitve dovoljenj in izdelave potrebne dokumentacije za poseg v prostor

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR d.o.o.

Obrežna ulica 170, 2000 Maribor

T: 02 300 50 00

F: 02 300 56 55

E: dem@dem.si

S: www.dem.si

LOKACIJE STALNO DOSTOPNIH JAVNIH DEFIBRILATORJEV

Ribnica na Pohorju:

OBČINSKA STAVBA – Ribnica na Pohorju 1

GASILSKI DOM – Ribnica na Pohorju 19 A

Josipdol:

MARKET HRIBČEK – Josipdol 47 A

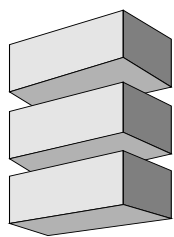
Hudi Kot:

VEČNAMENSKI PROSTOR OB IGRIŠČU – Hudi Kot 67 A

REPNIK – Hudi Kot 88 A

Zg. Janževski Vrh:

STEPIŠNIK (GRUBELNIK) – Zg. Janževski Vrh 16

ECOBETON d.o.o.

www.ecobeton.si

**Betonarna Latkova vas
Betonarna Bukovžlak
Kamnolom Josipdol**

**Telefon: 03 7000 777
031 684 888**